

СЛУЖБЕН ЛИСТ

НА ФЕДЕРАТИВНА НАРОДНА РЕПУБЛИКА

"Службен Вестник Н.Р.М"
Администрација

Маршалска П. Шопје

„СЛУЖБЕН ЛИСТ НА ФНРЈ“ излегува по потреба, во српско, хрватско, словеначко и македонско издание. Огласи по тарифата. — Текуќа сметка кај Народната банка на ФНРЈ за претплата бр. 101-900880. — Текуќа сметка на Продавното одделение 101-670880.

Понеделник, 15 јануари 1951

БЕЛГРАД

БРОЈ 3

ГОД. VII

Цена на овој број е 12.— дин.
за 1951 година изнесува 350.— дин.
за странство 500.— динари. Редакција:
Бранкова улица бр. 18—20. — Телефони:
Редакција 28-838, Администрација 27-595,
Продавно одделение 22-619, Сметководство
26-276, Експедиција 21-251.

20.

УКАЗ

Врз основа на членот 74 точка 6 од Уставот, а во врска со членот 4 точка 9 од Законот за Президиумот на Народната скупштина на ФНРЈ, Президиумот на Народната скупштина на ФНРЈ го прогласува Законот за укинувањето на Законот за издавање и растурање на младинска и детска книжевност и печат, што го донесоа Сојузното веќе и Веќето на народите на Народната скупштина на ФНРЈ на своите седници од 29 декември 1950 година, а кој што гласи:

ЗАКОН

ЗА УКИНУВАЊЕТО НА ЗАКОНОТ ЗА ИЗДАВАЊЕ И РАСТУРАЊЕ НА МЛАДИНСКА И ДЕТСКА КНИЖЕВНОСТ И ПЕЧАТ

Член 1

Законот за издавање и растурање на младинската и детската книжевност и печат од 1 април 1947 година се укинува.

Член 2

Овој закон влегува во сила со денот на објавувањето во „Службениот лист на Федеративна Народна Република Југославија“.

У. бр. 2485

30 декември 1950 година

Белград

Президиум на Народната скупштина
на Федеративна Народна Република Југославија

Секретар,

Претседател,

Миле Перуничкиј, с. р.

др Иван Рибар, с. р.

21.

ОДЛУКА

НА НАРОДНАТА СКУПШТИНА НА ФНРЈ ЗА ПОТВРДА НА УРЕДБИТЕ ОД ВЛАДАТА НА ФНРЈ ШТО СЕ ДОНЕСЕНИ ОД 26 ЈУНИ 1950 ГОДИНА ЗАКЛУЧНО ДО 20 ДЕКЕМВРИ 1950 ГОДИНА

Сојузното веќе на Народната скупштина на ФНРЈ на својата V седница што е одржана на II редовно заседание (от второто свикување) на 29 декември 1950 година во Белград и Веќето на народите на Народната скупштина на ФНРЈ на својата V седница што е одржана на II редовно заседание (од второто свикување) на 29 декември 1950 година во Белград донесоа истовестни одлуки кои што гласат:

Се потврдуваат уредбите што ги донесе Владата на ФНРЈ од 26 јуни 1950 година заклучно до 20 декември 1950 година врз основа на чл. 1 од Законот за овластувањето на Владата на ФНРЈ за донесување уредби по прашањата од народното стопанство од 4 февруари 1946 година, и тоа:

1) Уредбата за фондот за културно-просветното работење — („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 42/50);

2) Уредбата за дополнување на Уредбата за таксите што се наплатуваат од пловилата на внатрешната пловидба — („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 48/50);

3) Уредбата за управувањето со фондот за механизација и инвестициона изградба на задружното земјоделство од страна на задружниот совет и за организацијата и задачите на фондот — („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 52/50);

4) Основната уредба за откупот на земјоделските производи — („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 53/50);

5) Уредбата за укинување на Дирекцијата на Државниот житен фонд — („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 53/50);

6) Уредбата за припадностите на државните службеници на служба во странство — („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 54/50);

7) Наредба за мерките за обезбедување прехраната на населението и за запазувањето на сточниот фонд („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 56/50);

8) Уредбата за стручно оспособување и звањата на работниците — („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 57/50);

9) Уредбата за изменување на Уредбата за оснивање на Управата за снабдување на воените лица и главните дирекции на претпријатијата за снабдување на воените лица — („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 58/50);

10) Уредбата за изменувања и дополнувања на Уредбата за електро-енергетската диспечерска служба — („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 59/50);

11) Уредбата за укинување на Дирекцијата на ортопедските претпријатија од општодржавно значење — („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 59/50);

12) Наредба за мерките за штедење артикли од широкото трошење („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 59/50);

13) Уредбата за изменувања и дополнувања на Уредбата за платите на работниците и учениците во металургијата и металната гранка — („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 62/50);

14) Уредбата за надлежноста за определување и контрола на цените и на тарифите — („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 63/50);

15) Уредбата за платите на персоналот во трговијата на мало — („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 63/50);

16) Наредбата за склучување договори врз основа на планските квоти за 1951 година („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 63/50);

17) Уредбата за изменувања и дополнувања на Уредбата на меѓусобното плаќање во стопанството — („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 67/50);

18) Уредбата за изменувањата и дополнувањата на Уредбата за елементите на цената на чинењето, акумулацијата, фондот на раководството и централниот фонд на државните индустриски производителни претпријатија од локално значење — („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 67/50);

19) Уредбата за воспоставувањето патентите и правата на урнеци, модели, фабрички и трговски жигови — („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 67/50);

20) Уредбата за службениците од службата на противавионската заштита (ПАЗ) — („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 68/50);

21) Уредбата за задолжителното полагање на стручните испити на државните службеници — („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 68/50);

22) Уредбата за изменувања и дополнувања на Уредбата за откупот и расподелбата на суровите животински кожи — („Службен лист на ФНРЈ“ бр. 68/50);

23) Уредбата за оснивање, задачите и работењето на стопанското здружество на филмските претпријатија — („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 69/50).

29 декември 1950 година

Белград

Претседател на Сојузното веќе,
Владимир Симиќ, с. р.

Претседател на веќето на народите,
Јосип Видмар, с. р.

22.

Врз основа на чл. 74 ст. 1 точ. 5 од Уставот на ФНРЈ, а со цел за правилно применување на законот, Президиумот на Народната скупштина на ФНРЈ дава

ЗАДОЛЖИТЕЛНО ТОЛКУВАЊЕ

НА ЧЛЕНОТ 14 СТ. 1 ПОД Б) И ЧЛЕНОТ 66 СТ. 1 ТОЧ. 2 ОД ЗАКОНОТ ЗА СОЦИЈАЛНОТО ОСИГУРУВАЊЕ НА РАБОТНИЦИТЕ И СЛУЖБЕНИЦИТЕ И НИВНИТЕ ФАМИЛИИ

Во членот 14 ст. 1 под б) од Законот за социјалното осигурување на работниците и службениците и нивните фамилии е прописано дека правото на здравствена заштита го имаат и родителите на осигуреникот. Во членот 66 ст. 1 точ. 2 од истиот закон е прописано дека правото на фамилијарна пензија го имаат и родителите на осигуреникот.

Киписувајќи од интенцијата на законот, со општествена заштита да ги осигура сите лица што прават фактично фамилијарна заедница со осигуреникот, а во врска со одредбите на чл. 34 од Основниот закон за односите на родителите и децата, по кои што под определените услови постои взаемна обврска за издршка на очув односно маштеа и пасинок, одредбите на членот 14 ст. 1 под б) и на членот 66 ст. 1 точ. 2 од Законот за социјалното осигурување на работниците и службениците и нивните фамилии треба да се разберат така, дека во поглед на правото врз основа на социјалното осигурување како родители на осигуреникот се сметаат и очув и маштеа на осигуреникот, ако го издржувале подолго време и се грижеле за него.

С. бр. 20

8 јануари 1951 година

Белград

Президиум на Народната скупштина
на Федеративна Народна Република Југославија

Секретар,
Миле Перунички, с. р.

Претседател,
др. Иван Рибар, с. р.

23.

Врз основа на чл. 1 од Законот за овластување на Владата на ФНРЈ да донесува уредби по прашањата од народното стопанство Владата на ФНРЈ, по предлог на Претседателот на Советот за промет со стоки на Владата на ФНРЈ, донесува

УРЕДБА

ЗА ИЗМЕНУВАЊА И ДОПОЛНУВАЊА НА УРЕДБАТА ЗА ТРОШКОВИТЕ НА ДРЖАВНИТЕ ТРГОВСКИ ПРЕТПРИЈАТИЈА

Во Уредбата за трошковите на државните трговски претпријатија („Службен лист на ФНРЈ“ бр. 109/49) се прават измени и дополнувања така да пречистениот текст гласи:

УРЕДБА

за трошковите на државните трговски претпријатија

I. — Општи одредби

Член 1

По прописите на оваа уредба ќе се определуваат трошковите на сите државни трговски претпријатија.

Член 2

Трошковите на трговијата се состоат од:

- а) трошковите на набавка и продажба,
- б) доприносот за амортизација,
- в) доприносот за фондот за рационализација на послушањето и издигањето нивото на културното тргување (фонд за рационализација),
- г) доприносот на фондот на раководството на претпријатието, и
- д) доприносот за издигање на кадрови.

Државните трговски претпријатија ги покриваат сите трошкови на трговијата од остварените работи и маржи (чл. 15 на оваа уредба).

II. — Трошкови на набавката и продажбата

Член 3

Во трошковите на набавката и продажбата влегуваат сите трошкови што се неопходни за правилното и културното работење во трговијата.

Кај производите со единствени цени во продажбата на мало во трошковите на набавката и продажбата влегуваат:

- а) зависните трошкови,
- б) трошковите на стоковниот промет,
- в) трошковите на закупнина и одржувањето на работните простории,
- г) општите управни трошкови,
- д) фондот на платите на целокупниот персонал осем персоналот што е запослен на споредните дејности.

Кај производите за кои што не се определени единствени цени во продажбата на мало во трошковите на набавка и продажба влегуваат сите трошкови од погорниот став осем зависните трошкови. Кај тие производи зависните трошкови одделно се засметуваат на продавната цена на производителот.

Член 4

Државните трговски претпријатија чии што работни простории се сместени во целост или делимично во сопствени згради, ќе го пресметуваат во рамките на трошковите на закупнината и одржувањето на работните простории и определениот допринос за закупнина на работните простории.

Доприносот за закупнина на работните простории ќе се пресметува од прометот на претпријатието во процент што го определува Претседателот на Советот за промет со стоки на Владата на ФНРЈ.

Начинот за употреба на доприносот за закупнината на работните простории го прописува Министерот на финансите на ФНРЈ по предлог на Претседателот на Советот за промет со стока на Владата на ФНРЈ.

III. — Допринос за амортизација

Член 5

Со доприносот за амортизација се обезбедуваат средствата за замена и за големите поправања на основните средства, осем работните простории.

Доприносот за амортизација се дели на делот што служи за замена на основните средства и на делот што служи за големи поправања.

Делот на доприносот за амортизација што служи за замена на основните средства се уплатува во

Општодржавниот амортизационен фонд, а делот што служи за големи поправања во амортизационниот фонд на претпријатието.

Член 6

Со средствата што ги уплатиле трговските претпријатија под стопанска управа на сојузните органи во Општодржавниот амортизационен фонд, располага Владата на ФНРЈ.

Владите на народните републики ќе донесат прописи за располагањето со средствата што претпријатијата под стопанска управа на републичките и локалните органи ги уплатиле во Општодржавниот амортизационен фонд.

Претпријатија самостојно располагаат со средствата од својот амортизационен фонд врз основа на своите финансиски планови.

Член 7

Доприносот за амортизација се пресметува по определен процент од прометот на претпријатието. Овој процент како и висината на делот што се уплатува во Општодржавниот амортизационен фонд и висината на делот што се уплатува во амортизационниот фонд на претпријатието го определува, по предлог на Претседателот на Советот за промет со стока на Владата на ФНРЈ, Министерот на финансите на ФНРЈ.

Член 8

Одредбите на членовите 6, 7, 8 и 9 од уредбата за општодржавниот амортизационен фонд на рударското и индустриското производство и амортизациониот фонд на државните рударски и индустриски претпријатија („Службен лист на ФНРЈ“ бр. 15/47) важат и за државните трговски претпријатија.

IV. — Доприноси: на фондот за рационализација, на фондот на раководството и за издигање на кадрови

Член 9

Со доприносот за фондот за рационализација на работењето и издигањето нивото на културното тргување (фондот за рационализација) се обезбедуваат средствата за подобра организација на работењето, за употреба на модерни уреди, за усовршување рационалното и хигиенското уредување на просторите, за специјални реклами и тн.

Член 10

Со доприносот на фондот на раководството на претпријатието се обезбедуваат средствата:

а) за одделно наградување на рационализатори, новатори и ударници, како и други службеници и работници на претпријатието што се истакнале особено во работењето;

б) за изградба на жилишта за службениците и работниците на претпријатието;

в) за изградба на социјални и културни установи за потреби на службениците и работниците на претпријатието (обедница, детски јасли, домови на ученици, амбулант, мензи, клубови, библиотеки, читалници, кина, спортски игралишта и тн.);

г) за подобрување на стручната спрема на службениците и работниците на претпријатието.

Од фондот на раководството не можат да се наградуваат директорот на претпријатието и неговите помошници.

Со средствата на фондот на раководството располага работничкиот совет на претпријатието.

Член 11

Сите државни трговски претпријатија должни се да уплатуваат во централниот фонд на раководството

кај повисокото стопанско здружение односно кај надлежниот државен орган 5% од износот од својот фонд на раководство.

Средствата на централниот фонд служат за наградување на директорот на претпријатието, нивните помошници, како и особено истакнати службеници и работници на претпријатието.

Член 12

Со доприносот за издигање на кадрови се обезбедуваат средствата за стручното издигање на кадровите во трговијата.

Член 13

Доприносите од чл. 9, 10 и 12 на оваа уредба се пресметуваат по определените проценти од остварениот промет на претпријатието.

Процентите од погорниот став ги определува органот надлежен за определување индивидуалните трошкови на трговијата во смисла на чл. 5 на Уредбата за платите на персоналот во трговијата на мало во рамките на напатствието од Претседателот на Советот за промет со стока на Владата на ФНРЈ.

V. — Работ и маржа

Член 14

Работите и маржите служат за да се покријат сите трошкови од чл. 2 на оваа уредба осем зависните трошкови што настануваат кај производите за кои што не се определени единствени цени во продажбата на мало.

Работите се определуваат за производите со единствени цени во продажбата на мало, а маржите за сите други производи.

За ист производ или за иста група производи, со оглед на различната оддалеченост на претпријатијата од истоварната станица, можат да се определат различни работи (додаток за да се покријат поголеми зависни трошкови — такси на допремање).

Работите и маржите можат да се определат во проценти од прометот или во апсолутни износи од единицата на мера.

Член 15

Работите и маржите ги определува Претседателот во Советот за промет со стока на Владата на ФНРЈ во согласност со Министерот на финансите на ФНРЈ.

Претседателот на Советот за промет со стоки на Владата на ФНРЈ во согласност со Министерот на финансите на ФНРЈ може да овласти и други органи за определувањето на работите и маржите за поодделни производи или групи производи.

Член 16

Ако оствари претпријатието поголем износ на работ и маржа од износот на индивидуалните трошкови (трошковите што се определени на секое претпријатие поединечно во смисла на чл. 5 од Уредбата за платите на персоналот во трговијата на мало), така станалата позитивна разлика ја уплатува во буџетот на надлежниот орган.

Ако оствари претпријатието заштеда на индивидуалните трошкови за набавка и продажба, тие заштеди ќе се распоредат на начинот што ќе го определи надлежниот орган во смисла на чл. 9 од Уредбата за платите на персоналот во трговијата на мало.

VI. — Завршни одредби

Член 17

Поблиски прописи за спроведувањето на оваа уредба донесува Претседателот на Советот за промет со стоки на Владата на ФНРЈ.

Член 18

Оваа уредба влегува во сила со денот на објавувањето во „Службениот лист на Федеративна Народна Република Југославија“.

13 јануари 1951 година
Белград

Претседател на Владата на ФНРЈ
и Министер на народната одбрана
Маршал на Југославија
Јосип Броз-Тито, с. р.

Министер на Владата на ФНРЈ,
Претседател на Советот за промет со стоки,
Осман Карабеговиќ, с. р.

24.

Врз основа на чл. 1 од Законот за овластување на Владата на ФНРЈ да донесува уредби по прашањата од народното стопанство. Владата на ФНРЈ, по предлог од Претседателот на Стопанскиот совет на Владата на ФНРЈ и Претседателот на Советот за промет со стоки на Владата на ФНРЈ, донесува

УРЕДБА

ЗА ИЗМЕНУВАЊА И ДОПОЛНУВАЊА НА УРЕДБАТА
ЗА СЛОБОДНАТА ПРОДАЖБА И ЦЕНИТЕ НА СТОКИТЕ
ОД ШИРОКО ТРОШЕЊЕ

Член 1

Членот 1 од Уредбата за слободната продажба и цените на стоките од широко трошење („Службен лист на ФНРЈ“ бр. 29/50) се менува и гласи:

„Стоките што се наменети за широко (индивидуално) трошење се во слободна продажба по цените што одговараат на пазарштето, а кои што се определуваат во смисла на Уредбата за надлежноста за определување и контрола на цените и тарифите („Службен лист на ФНРЈ“ бр. 63/50).

Потрошачите што ги купуваат стоките од широкото трошење на парични купони од индустриските потрошачки карти за обезбедено снабдување и на боновите на трговијата по сврзаните цени, ќе ги купуваат стоките од широкото трошење со попуст од продавните цени на мало што важат за слободната продажба. Висината на овој попуст ја определува Владата на ФНРЈ или органот што е овластен од неа.

Се овластува Претседателот на Советот за промет со стоки на Владата на ФНРЈ да ги определи производите од широкото (индивидуално) трошење кои што ќе се продаваат, по исклучение од одредбата од првиот став, на потрошачите по единствените продавни цени, како и условите за продажба на тие производи.

Исклучително од одредбата од првиот став не се во слободна продажба оние количини на прехранбени артикли, огрев и сапун што се продаваат во обезбеденото снабдување на потрошачите на потрошачките карти во нормираните количини. Исто така не се во слободна продажба ни оние количини на прехранбени артикли што се продаваат по одделните прописи на производителите на земјоделски производи по трговијата по сврзаните цени. Овие количини ќе се продаваат било по определените пониски единствени продавни цени било по определените намалени единствени продавни цени. Условите за продажба на тие производи ќе ги пропише Претседателот на Советот за промет со стоки на Владата на ФНРЈ“.

Член 2

Членот 2 од уредбата се менува и гласи:

„Министерот на финансите на ФНРЈ и Претседателот на Советот за промет со стоки на Владата на

ФНРЈ ќе донесат прописи за начинот на формирањето и определувањето на цените по кои што производителните претпријатија ќе ги продаваат производите од широкото трошење“.

Член 3

Вториот став на чл. 8 од уредбата се укинува.

Член 4

Оваа уредба влегува во сила на 15 јануари 1951 година.

13 јануари 1951 година
Белград

Претседател на Владата на ФНРЈ
и Министер на народната одбрана,
Маршал на Југославија
Јосип Броз-Тито, с. р.

Министер на Владата на ФНРЈ
Претседател на Стопанскиот совет,
Борис Кидрич, с. р.

Министер на Владата на ФНРЈ
Претседател на Советот за промет со стоки,
Осман Карабеговиќ, с. р.

25.

Врз основа на чл. 4 од Уредбата за снабдување на населението („Службен лист на ФНРЈ“ бр. 12/48) и чл. 1 од Уредбата за изменувања и дополнувања на Уредбата за слободната продажба и цените на стоките од широко трошење („Службен лист на ФНРЈ“ бр. 3/51), Владата на ФНРЈ, по предлог од Претседателот на Советот за промет со стоки на Владата на ФНРЈ, донесува

РЕШЕНИЕ

ЗА ОПРЕДЕЛУВАЊЕ ВИДОВИТЕ И КОЛИЧИНИТЕ
НА ПРЕХРАНБЕНИТЕ АРТИКЛИ ОД ОБЕЗБЕДЕНОТО
СНАБДУВАЊЕ И ЗА ОПРЕДЕЛУВАЊЕ ВРЕДНОСТА
НА СТОКИТЕ НА СЛОБОДНАТА ПРОДАЖБА ШТО
МОЖАТ ПОТРОШАЧИТЕ ДА ГИ КУПУВААТ СО ПОПУСТ
НА ИНДУСТРИСКИ ПОТРОШАЧКИ КАРТИ

1. На потрошачите што се превземени на обезбедено снабдување со предметите за прехрана, со сапун и огрев им се обезбедуваат и натаму истите видови и количини на тие артикли како и досега, а според прописите што важат. Овие артикли потрошачите ќе ги купуваат на досегашниот начин и тоа по намалените односно по пониските единствени продавни цени.

2. Индустриске потрошачки карти за кои што потрошачите што се превземени на обезбедено снабдување купуваат стоки на слободната продажба со попуст од продавната цена на мало, според категоријата во која што се разврстани, содржат:

за потрошачите од ИР категорија 3.700 дин. во парични купони;

за потрошачите од ИГ категорија 2.200 дин. во парични купони;

за потрошачите од ИД категорија 3.000 дин. во парични купони.

Дополнителните потрошачки карти содржат:

ВП-1 1.600 дин. во парични купони;

ВП-2 1.200 дин. во парични купони.

3. Висината на попустот со кој што потрошачите на обезбеденото снабдување ќе купуваат стоки на слободната продажба изнесува 80% од продавната цена.

Со попуст од 80% потрошачите можат да ги купуваат сите индустриски стоки што се продаваат слободно во трговската мрежа на мало.

Стоките се купуваат во слободната продажба со попуст на тој начин што плаќа потрошачот во готови пари 20% од продавната цена на купените стоки и во ист износ предава парични купони од потрошачките карти.

4. Ова решение ќе се применува од 15 јануари 1951 година кога престанува да важи Решението за наголемување бројот на индустриските производи што влегуваат во сојузното обезбедено снабдување и за начинот на купување на тие производи на куповни или парични бонови („Службен лист на ФНРЈ“ бр. 30/50), Решението за дополнување на Решението за наголемување бројот на индустриските производи што влегуваат во сојузното обезбедено снабдување и за начинот на купување на тие производи на куповни или парични бонови („Службен лист на ФНРЈ“ бр. 64/50), како и другите прописи што го регулираат обезбеденото снабдување со индустриски стоки, доколку се во противност со ова решение.

IV бр. 196

13 јануари 1951 година

Белград

Претседател на Владата на ФНРЈ
и Министер на народната одбрана,
Маршал на Југославија
Јосип Броз Тито, с. р.

Министер на Владата на ФНРЈ
Претседател на Советот за промет со стоки,
Осман Карабеговиќ, с. р.

26.

Врз основа на чл. 2 од Уредбата за надлежноста за определување и контрола на цените и тарифите („Службен лист на ФНРЈ“ бр. 63/50) и точ. 1 од Наредбата за утврдување на производите на кои што ќе им ги определуваат цените Владата на ФНРЈ, Министерот на финансиите на ФНРЈ и Претседателот на Советот за промет со стоки на Владата на ФНРЈ („Службен лист на ФНРЈ“ бр. 66/50), Владата на ФНРЈ, по предлог од Претседателот на Советот за промет со стоки на Владата на ФНРЈ и Министерот на финансиите на ФНРЈ, донесува

РЕШЕНИЕ

ЗА НАМАЛЕНИТЕ ЕДИНСТВЕНИ ЦЕНИ ВО ПРОДАЖБАТА НА ГОЛЕМО ЗА ПЧЕНИЦА, ПЧЕНКА, Р'Ж, БРАШНО И ГРИЗ ВО ЕКОНОМСКАТА 1950/51 ГОДИНА

1. За пченица, пченка, р'ж, брашно и гриз се определуваат во економската 1950/51 година следните намалени единствени продавни цени на големб:

а) пченица, пченка, р'ж		Динари
пченица	— — — — —	270.—
пченка	— — — — —	245.—
р'ж	— — — — —	255.—

Овие цени се подразбираат за 100 кг нето тежина франко магацинот на продавачот во местото на распределбата.

б) брашно и гриз

		Динари
пченично брашно типот 0,0-Г, 0-ГГ	— — —	700.—
пченично брашно типот 90% мелено помалу	— — —	—
5 кг бело брашно	— — —	555.—
пченично брашно типот 80% мелено	— — —	440.—
р'жано брашно 76% мелено	— — —	355.—
пченкарно брашно 90% мелено	— — —	320.—
пченичен гриз	— — —	700.—
пченкарен гриз	— — —	370.—

Овие цени се подразбираат за 100 кг за нето тежина франко магацинот на продавачот во местото на распределбата, вклучувајќи го данокот на промет на производи, во вреќи што ги дава на послуга продавачот за време од 25 дена.

Ако се испорачува брашното во вреќи од купувачот цените се намалуваат на секои 100 кг за 9 динари.

За место на распределба се сметаат околските места што ќе ги означат како место за распределба министерот на трговијата и снабдувањето на народната република.

2. Цените од точ. 1 од ова решение важат на целата територија на Федеративна Народна Република Југославија.

3. Цените од точ. 1 од ова решение важат само за оние количини што им се продаваат на потрошачите на обезбеденото снабдување во нормираните количини, како и за количините што им се продаваат на производителите на земјоделски производи по трговијата по врзаните цени.

4. Поблиски напатствија за извршување на ова решение ќе пропише, по потреба, Претседателот на Советот за промет со стоки на Владата на ФНРЈ.

5. Ова решение ќе се применува од 15 јануари 1951 година.

IV бр. 197

13 јануари 1951 година

Белград

Претседател на Владата на ФНРЈ
и Министер на народната одбрана,
Маршал на Југославија
Јосип Броз-Тито, с. р.

Министер на Владата на ФНРЈ
Претседател на Советот за промет со стоки,
Осман Карабеговиќ, с. р.

27.

Врз основа на чл. 1 од Уредбата за изменување и дополнувања на Уредбата за слободна продажба на стоките од широкото трошење („Службен лист на ФНРЈ“ бр. 3/51), по предлог од Претседателот на Советот за промет со стоки на Владата на ФНРЈ, Владата на ФНРЈ, донесува

РЕШЕНИЕ

ЗА ОПРЕДЕЛУВАЊЕ НА ПОПУСТОТ СО КОЈ ШТО СЕ ПРОДАВААТ СТОКИТЕ ВО СЛОБОДНАТА ПРОДАЖБА НА БОНОВИ НА ТРГОВИЈАТА ПО СВРЗАНИТЕ ЦЕНИ

1. Имателите на бонови на трговијата по сврзаните цени ги користат овие бонови така што на паричните купони од тие бонови купуваат стоки на слободна продажба со попуст од 65% од продавната цена на мало.

При купувањето на стоките се плаќа 35% од продавната цена на купените стоки и во истиот износ се предаваат парични купони од боновите.

2. Ова решение ќе се применува од 15 јануари 1951 година.

IV бр. 199

13 јануари 1951 година

Белград

Претседател на Владата на ФНРЈ
и Министер на народната одбрана,
Маршал на Југославија
Јосип Броз-Тито, с. р.

Министер на Владата на ФНРЈ
Претседател на Советот за промет со стоки,
Осман Карабеговиќ, с. р.

28.

Врз основа на чл. 2 од Уредбата за надлежноста за определување и контрола на цените и тарифите („Службен лист на ФНРЈ”, бр. 63/50), и точ. 1 од Наредбата за утврдување производите на кои што ќе им ги определуваат цените Владата на ФНРЈ, Министерот на финансите на ФНРЈ и Претседателот на Советот за промет со стоки на Владата на ФНРЈ („Службен лист на ФНРЈ”, бр. 66/50), Владата на ФНРЈ, по предлог од Претседателот на Советот за промет со стоки на Владата на ФНРЈ и Министерот, на финансите на ФНРЈ, донесува

РЕШЕНИЕ

ЗА НАМАЛЕНИТЕ ЕДИНСТВЕНИ ЦЕНИ ВО ПРОДАЖБАТА НА МАЛО ЗА СВИНСКА МАСТ, УЉЕ ЗА ЈАДЕЊЕ И ШЕКЕР

1. За свинска маст, уље за јадење (освен маслиново уље) и шеќер (во кристал и коцка) се определуваат следните пониски единствени цени во продажбата на мало:

	Дин.
	за 1 кг
свинска маст — — — — —	35.—
уље за јадење — — — — —	32.—
шеќер во кристал — — — — —	20.—
шеќер во коцка — — — — —	22.—

2. Овие цени важат на целата територија на Федеративна Народна Република Југославија.

3. Цените од точ. 1 од ова решение важат само за оние количини што им се продаваат на потрошачите во обезбеденото снабдување во нормирашите количини како и за количините што им се продаваат на производителите на земјоделски производи по трговијата по врзаните цени.

4. Поблиски напатствија за извршување на ова решение ќе пропише, по потреба, Претседателот на Советот за промет со стоки на Владата на ФНРЈ.

5. Ова решение ќе се применува од 15 јануари 1951 година.

IV бр. 498

13 јануари 1951 година

Белград

Претседател на Владата на ФНРЈ
и Министер на народната одбрана,
Маршал на Југославија
Јосип Броз-Тито, с. р.

Министер на Владата на ФНРЈ
Претседател на Советот за промет со стоки,
Осман Карабеговиќ, с. р.

29.

Врз основа на чл. 3 од Уредбата за снабдувањето на населението („Службен лист на ФНРЈ”, бр. 12/48) чл. 2 на Уредбата за трговијата по сврзаните цени („Службен лист на ФНРЈ”, бр. 27/50) и чл. 1 од Уредбата за изменувањата и дополнувањата на Уредбата за слободната продажба и цените на стоката од широкото трошење („Службен лист на ФНРЈ”, бр. 3/51) во согласност со Министерот на финансите на ФНРЈ, прописувам

П РА В И Л Н И К

ЗА ИНДУСТРИСКИТЕ ПОТРОШАЧКИ КАРТИ НА ОБЕЗБЕДЕНОТО СНАБДУВАЊЕ И ЗА БОНОВИТЕ НА ТРГОВИЈАТА ПО СВРЗАНИТЕ ЦЕНИ

Индустриски потрошачки карти

Член 1

Со оглед на разврстувањето на потрошачите во потрошачки категории за индустриските производи, постоат следни видови на индустриски потрошачки карти:

- основни: ИР, ИГ и ИД
- дополнителни: ВП-1 и ВП-2.

Член 2

Индустриските потрошачки карти се издаваат за поодделни тромесечја уназад и содржуваат парични купони во износ на една четвртина од вкупниот годишен износ што е прописан за поодделна потрошачка категорија.

Формата на индустриските потрошачки карти, висината на износот (апосени) на паричните купони и нивниот распоред ќе ги определи Народната банка на ФНРЈ.

Член 3

Индустриските потрошачки карти за купување стока во трговската мрежа на мало важат на целата територија на Федеративна Народна Република Југославија.

Боновите на трговијата по сврзаните цени

Член 4

Боновите на трговијата по сврзаните цени се единствени за сите корисници на подрачјето на целата држава.

Овие бонове гласат на доносителот и се состоат од талон, потврда и парични купони. Народната банка на ФНРЈ ќе определи кои податоци ќе содржуваат талонот и потврдата, висината на износот на апосените на паричните купони и нивниот распоред.

Член 5

Имателите на боновите на трговијата по сврзаните цени можат на сние бонове со определен попуст да купуваат стока на слободната продажба во трговската мрежа на мало на целата територија на Федеративна Народна Република Југославија.

Доколку имателите на боновите од трговијата по сврзаните цени, според одделните прописи ги ползуваат овие бонове и за купување поодделни прехранбени артикли по единствените цени, можат да ги купуваат овие артикли само во трговската мрежа на подрачјето на околијата (градот) дека корисничкиот постојано живее.

Начин на купување стока за парични купони од индустриските потрошачки карти и бонове на трговијата по сврзаните цени

Член 6

Купување стока во слободна продажба на парични купони од индустриските потрошачки карти се врши на тој начин што купувачот плаќа во готови пари 20% од продавната цена на купената стока и во истиот износ предава парични купони од потрошачките карти. На ист начин се врши и купување стока на паричните купони од боновите на трговијата по сврзаните цени, со тоа што купувачот плаќа во готови пари 35% од продавната цена на купената стока и во ист износ предава парични купони од боновите на трговијата по сврзаните цени.

Ако купувачот не располага со парични купони во потребен износ (според одредбата од погорниот став) разликата помеѓу потребниот број на купони и стварно предадените купони ќе ја плати во готови пари. Во ваков случај купувачот во готови пари го плаќа вкупно оној износ што ќе се добие кога од куповниот износ се одбие сумата добиена со множење на предадениот број на паричните купони со факторот 4 (кај купување стока на парични купони од индустриските потрошачки карти) односно со фактор 1,857 (кај купување стока на парични купони од боновите на трговијата по сврзаните цени).

Пример: куповниот износ на стоката е 1.400 динари. Купувачот би требало да предаде 280 парични купони од индустриските потрошачки карти и 280 динари во готови пари. Меѓутоа, купувачот располага само со 100 парични купони од индустриските потрошачки карти. Во тој случај купувачот ќе предаде 100 парични купони и во готови пари ќе плати 1.000 динари [1.400 — (100 × 4) = 1.000].

Накнада (регрес) за попустот со кој што трговската мрежа ја продава стоката од слободната продажба на индустриските потрошачки карти и на бонови на трговијата по сврзаните цени

Член 7

Трговските претпријатија на мало, кога продаваат стока во слободна продажба со попуст на парични купони од индустриските потрошачки карти и на парични купони од боновите на трговијата по сврзаните цени, имаат право на накнада (регрес) за разликата помеѓу продавната цена на мало и износот што го платил потрошачот во готови пари.

Право на накнада од погорниот став имаат и државните производствени претпријатија и производителните задруги кога ги продаваат своите производи непосредно на потрошачите.

Член 8

Трговските претпријатија поднесуваат барање за накнада до надлежната филијала на Народната банка на ФНРЈ со налог на образецот бр. 153 десетодневно и тоа до 13-ти во месецот за разликите што станале во првата декада, до 23-ти за разликите што станале во втората декада и до 3-ти во следниот месец за разликите што станале во третата декада.

По исклучение, за случај трговското претпријатие во краток период да остварило голем промет, може барањето за накнада да се поднесе и пред сроковите што се определени во погорниот став.

Подносителот на барањето со налогот задолжително ги приложува паричните купони, на кои што потрошачите ја купувале стоката на попуст налелени на табаци според важеќите прописи. Одделно се лепат паричните купони од индустриските потрошачки карти а одделно паричните купони од боновите на трговијата по сврзаните цени.

Член 9

Врз основа на поднесено барање за накнада филијалата на Народната банка на ФНРЈ откога претходно ќе ја провери исправноста на барањето, одобрува на текуката сметка на трговското претпријатие (на подносителот на барањето) за еден динар парични купони од индустриските потрошачки карти 4 динари, а за секои 3,5 динари парични купони од боновите на трговијата по сврзаните цени по 6,5 динари.

Филијалата на народната банка на ФНРЈ ќе ги ликвидира регресните барања:

а) на терет на сметката бр. 800530 за разликите што станале со продажбата на стоката со попуст на паричните купони од индустриските потрошачки карти;

б) на терет на сметката бр. 800540 за разликите што станале со продажба на стока со попуст на паричните купони од боновите на трговијата по сврзаните цени.

Пресодни одредби

Член 10

Од денот на влегувањето во сила на овој правилник потрошачите ќе можат за купување стоки од слободната продажба со определен попуст од 80% да ги користат и куповните точкици и паричните купони од досегашните индустриски потрошачки карти.

Купувањето на стока од слободната продажба со попуст од 80% на куповни точкици и парични купони од досегашните индустриски потрошачки карти се врши на тој начин што потрошачот плаќа во готови пари 20% од продавната цена на купената стока и во истиот износ предава парични купони односно куповни точкици, сметајќи една куповна точкица за 12 динари парични купони.

Куповните точкици и паричните купони од досегашните индустриски потрошачки карти ќе важат до 31 март 1951 година.

Член 11

Од денот на влегувањето во сила на овој правилник за купување стока од слободната продажба со определен попуст од 65% можат да се ползуваат и досегашните бонови на трговијата по сврзаните цени, што се издадени после замената на боновите што се извршена во март 1949 година. Тоа важи како за

боновите што се заверени по прописите на решението за ползувањето на боновите со кои што се купува стока во трговијата по сврзаните цени за купување стока во слободната продажба бр. 5553 од 2 август 1950 година („Службен лист на ФНРЈ”, бр. 50/50), така и за боновите што не се заверени во смисла на тоа решение.

Член 12

Трговската мрежа должна е сите искористени куповни точкици и парични купони од досегашните индустриски потрошачки карти што не се предадени уште на Народната банка на ФНРЈ да ги предаде на прописан начин на филијалата на Народната банка на ФНРЈ во срок од два дена по извршената инвентура а според состојбата што ќе се изврши со извршената инвентура.

На ист начин должна е да постапи трговската мрежа и што се однесува до искористените непредадени купони од боновите на трговијата по сврзаните цени.

Член 13

Поверенствата на трговијата и снабдувањето на околскиот (градскиот) народен одбор должни се да водат контрола над извршувањето на задачите од чл. 12 на овој правилник.

Во таа цел ќе се образуват одделни комисии во кои што задолжително ќе влезат повереникот на трговијата и снабдувањето и повереникот на финансните на околскиот (градскиот) народен одбор претставник на филијалата на Народната банка на ФНРЈ и шефот на трговската инспекција. Во градовите што се поделени на реони, покрај реонските комисии ќе се образува и градска комисија која што ќе раководи со работењето на реонските комисии.

Комисиите од погорниот став ќе образуваат потребен број поткомисии (екипи) во кои што првенствено ќе се земаат службеници на трговските инспекции.

Поткомисиите се особено должни да обезбедат и да ги контролираат сите продавници во текот на 15 јануари 1951 година да ги предадат на дирекцијата на претпријатието сите куповни точкици и паричните купони од индустриските потрошачки карти односно купоните од боновите на трговијата по сврзаните цени, налелени на табаци на прописан начин, и дирекциите на претпријатијата во текот на 16 јануари 1951 година налелените табаци за целото претпријатие да ги предадат на филијалата на Народната банка на ФНРЈ.

Комисиите се должни да обезбедат и да контролираат претпријатијата да го извршат пропишаното правдање на стоката што е продадена на индустриските потрошачки карти, и на боновите на трговијата по сврзаните цени до 13 јануари 1951 година. Ова правдање претпријатијата се должни да го извршат до 25 јануари 1951 година на начинот што е пропишан со постоеќите прописи. Правдањето на стоката мора да се заснива на состојбата што е утврдена со инвентурата.

Комисиите се должни без одлагање да му ги пријават на надлежното јавно обвинителство сите неправилности или злоупотреби во врска со правдањето на стоката.

Завршни одредби

Член 14

Овој правилник ќе се применува од 15 јануари 1951 година на кој ден престануваат да важат сите прописи што се во противност со него.

Бр. 558

11 јануари 1951 година

Белград

Министер на Владата на ФНРЈ
Претседател на Советот за промет со стоки,
Осман Карабеговиќ, с. р.

Согласен,
Министер на финансите на ФНРЈ,
Добривоје Радосављевиќ, с. р.

30.

Врз основа на чл. 12 ст. 1 од Уредбата за платите на персоналот во трговијата на мало („Службен лист на ФНРЈ”, бр. 63/50), прописувам

О П Ш Т О Н А П А Т С Т В И Е ЗА СПРОВЕДУВАЊЕ НА УРЕДБАТА ЗА ПЛАТИТЕ НА ПЕРСОНАЛОТ ВО ТРГОВИЈАТА НА МАЛО

I.

1) Кога се применува Уредбата за платите на персоналот на трговијата на мало (натомошнот текст: уредбата) треба да се води сметка за следните основни принципи:

а) вкупната плата на службеник (работник) што е запослен во трговско претпријатие на мало зависи делум од неговото работење и залагање, а делум од успехот на работењето на работниот колектив на претпријатието како целина;

б) Успехот на работењето во трговско претпријатие на мало се покажува во прв ред во висината на остварениот промет и во намалувањето на трошките на трговијата, со тоа што ова намалување на трошките на трговијата да не оди на штета на правилното работење и културното тргување.

в) Платите на персоналот запослен во трговско претпријатие на мало се исплатуваат од фондот на платите на претпријатието. Висината на фондот на платите на претпријатието зависи од обемот на извршениот стокос промет, од намалувањето на трошките на трговијата и тн. Висината на вкупно остварениот фонд на платите непосредно влиае на висината на платите на ситот персонал во претпријатието;

г) Ситот персонал запослен во трговијата на мало треба да знае напред или барем да има ориентација за висината на својата плата што може да ја постигне со своето работење.

II.

2) По прописите од чл. 1 на уредбата ќе се определуваат плати на персоналот што е запослен:

а) во државните трговски претпријатија на мало — како на персоналот запослен во продавниците така и на персоналот запослен во дирекцијата на претпријатието;

б) Во продавниците на производствените претпријатија (индустриски продавници);

в) Во задружните продавници и во трговските претпријатија во задругите и задружните организации;

г) во продавниците и трговските претпријатија на општествените организации.

Под трговско претпријатие на мало во смисла на точ. а) се подразбираат и трговските претпријатија на мало што вршат откуп на земјоделските производи непосредно од производителот со цел да ги снабдува потрошачите преку своите продавници (на пр.: претпријатијата за овоштие и зарзават и сл.).

III.

3) Основните плати што се определени во чл. 2 од уредбата за званијата: продавач, помлад стопански помошник, стопански помошник, постар стопански помошник и стопански раководител искажани се во бруто износ па ќе се пресметуваат и исплатуваат во износите што се пресметани во смисла на Решението за наголемување платите на работниците, службениците и наместениците и Табелата на пресметаните, досегашни плати и додатоци на службениците („Службен лист на ФНРЈ”, бр. 10/50). Од вака пресметаните плати на персоналот ќе му се определува постојаниот дел од платата во смисла на чл. 3 од уредбата.

4) Плата преку најмалиот износ се дава во смисла на чл. 17 од Уредбата за припадностите на државните службеници („Службен лист на ФНРЈ”, бр. 83/47) и тоа:

а) според годините на службата;

б) ако службеникот има поголема спрема од онаа што се бара за вршење работите што ги врши тој конкретно;

в) ако има службеникот нарочна одговорност во вршењето на определената работа;

г) ако истото звање опфаќа различни работи, за кои што се бара различна стручна спрема и повеќе-струка одговорност;

д) ако обемот на работите што ги врши службеникот редовно е поголем од работите на други службеници.

5) Основната плата на другиот персонал запослен во претпријатието се определува:

а) за службениците според Уредбата за припадностите на државните службеници;

б) за работниците според соодветните прописи за платите на работниците;

в) за учениците во трговијата според Уредбата за платите на учениците во трговијата.

6) Основните плати што се определени во чл. 2 од Уредбата за продавачи, помлади стопански помошници, стопански помошници, постари стопански помошници и стопански раководители важат и за службениците на тие званија што се запослени во трговските претпријатија на големо, како и за службениците на тие званија што се запослени во надлештвата и установите.

IV

7) Службениците запослени во трговско претпријатие на мало можат покрај основната плата, да добијат и полагаен (функционален) додаток, доколку се наоѓаат на положан (раководни места) кои што според прописите што важат даваат право на полагаен (функционален) додаток. На службениците што имаат полагаен (функционален) додаток им се обезбедува постојаниот дел од тој додаток во истиот процент како и постојаниот дел од основната плата.

Покрај платата и полагајниот додаток персоналот на книговодството може да добие премиски додаток за ажурност на книговодството според прописите што постоат.

Персоналот на трговските претпријатија на мало може да добие повремена награда односно премија за извршување особено важни работи (редно и експедитивно водење работи на статистика и евиденција, добро уредување излози и тн.).

Премиите од погорните ставови паѓаат на терет на фондот на платите на претпријатијата.

Службениците на трговски претпријатија на мало не можат да добијат одделен личен додаток во постојан месечан износ, оти за залагањето на работата, за поголема стручна спрема, организаторска способност, како и за други основи по кои што се дава одделен лични додаток во постојан месечан износ, ќе бидат наградени низ остварувањето на поголем менлив дел на платата.

На персоналот запослен во трговско претпријатие на мало можат да му се даваат и награди од фондот на раководството според одделните прописи.

V

8) Како персонал што работи непосредно на работите на набавка и продажба и што организира и раководи со овие работи, во смисла на точ. 1 чл. 3 од уредбата се подразбира:

а) персоналот (референтите) што работи во комерцијалната служба на претпријатието односно во набавниот и продавниот отсек на работите на набавка и продажба на стоки (набавувачи што се постојани службеници на претпријатието, фактуристи-калкуланти и сл.), благајници (каснери) по продавници, аранжери, пакери и тн.;

б) персоналот што работи во продавници на продажба на стоки (продавачки персонал) вклучувајќи го тука и раководителот — раководителот на продавницата;

в) раководителот на магацин односно складите и неговиот помошник и магационери (лагеристи), што ускладиштуваат стоки и ги подготвуваат за продажба;

г) раководителот на комерцијалната служба на претпријатието односно раководителите на отсекот на набавка и продажба на стоки;

д) директорот на претпријатието и неговиот помошник.

9) Како друг персонал во смисла на точ. 2 чл. 3 од уредбата се подразбира ситот друг персонал во претпријатието што не е споменат во точ. 8 од ова напатствие, како на пример персоналот што работи во книговодството (сметководството), во планскиот отсек, во отсекот на статистиката и евиденцијата, во секретаријатот, во персоналниот отсек, во економат, архива работници во претпријатието и тн.

10) Чл. 3 од уредбата ќе се применува на следен начин:

а) постојаниот дел од платата од 50% ќе го добива ситот персонал од точ. 8 под а), б), в), г) и д) од ова напатствие кој што работи во претпријатието (продавница) што продава стоки на слободна продажба, подразбирајќи ја тука и продажбата на тие стоки на потрошачите со попуст (оти на трговското претпријатие разликата во цената му се регресира);

б) постојаниот дел од платата од 70% ќе го добива само продавачкиот персонал (персоналот од точ. 8 под б) од ова напатствие) што е запослен во продавници кој што, покрај стоки во слободна продажба, им продаваат на потрошачите на потрошачки карти прехранбени артикли од обезбедено снабдување, а 50% персоналот од точ. 8 под а), в), г) и д).

в) постојаниот дел од платата од 90% ќе добива персоналот од точ. 9 од ова напатствие во сите трговски претпријатија на мало.

Ако, со оглед на различната организација и природата на работата, би било спорно да ли еден службеник односно работник треба да има 50% односно 70% или 90% од обезбедениот дел на платата, решение за тоа ќе донесе управниот одбор на претпријатието.

VI

11) Кога извршниот одбор на околинскиот (градскиот, реонскиот) народен одбор му определи на претпријатието во смисла на чл. 5 од уредбата индивидуални трошкови и процент од тие трошкови за фондот на платите на претпријатието, управниот одбор на претпријатието пристапува кон планирање на распределбата на фондот на платите на следен начин:

а) прво пресметува колку ќе изнесува фондот на платите на планираниот стокан промет на претпријатието;

б) потоа го пресметува износот на полните основни плати за: персоналот во продавниците (продавачки персонал), персоналот што е сврзан за вкупниот промет на претпријатието (персонал од дирекцијата на претпријатието и тн.) и за учениците во трговијата.

На така утврден вкупен износ на полните основни плати се додава и некоја резерва за издатоците што ќе се исплатуваат на терет на фондот на платите, како: плати на персоналот за време на платено отсуство, премиски додаток на персоналот на книговодството за ажурност во книговодството и тн.

в) го определува процентот со кој што поодделни групи од персоналот ќе учествуваат во остварениот промет на претпријатието и тоа одделно за сите продавници, одделно за персоналот што е сврзан за вкупниот промет на претпријатието и одделно за учениците во трговијата и за евентуална резерва што се предвидува во фондот на платите. Овој процент се определува според собирот на полните основни плати на поодделна група од персоналот и според планираниот стокан промет на претпријатието (тој претста-

вува процентуален однос што постои помеѓу овие два елемента);

г) го определува процентот за секоја продавница со која што ќе учествува таа во својот остварен промет. Овој процент се определува според собирот на полните основни плати на продавницата и според планираниот промет на продавниците.

При тоа управниот одбор на претпријатието треба да има предвид дека треба секој поединец во претпријатието унапред да има ориентација за тоа колку ќе изнесува неговата плата од остварениот промет на претпријатието — продавницата односно од индивидуално извршениот промет на неговото работно место.

П р и м е р:

месечен план на прометот на претпријатието е	10,000.000
определени индивидуални трошкови 3%	300.000
одобрен процент од трошковите за фондот на плати на претпријатието е 60%	180.000

Персоналот на претпријатието е поделен во три групи во смисла на точ. 12 под б) од ова напатствие, и тоа:

I. група: 37 продавач, персонал со вкупен износ на платите (од кои што еден број има постојан дел на плата 50% а друг 70% во смисла на точ. 10 под а) и б) од ова напатствие) — — — — — 118.400

II. група: 12 од дирекцијата на претпријатието (од кој што еден број има постојан дел на плата 50% а друг 90% во смисла на точ. 10 под а) и в) од ова напатствие) со вкупен износ на платите — — — — — 50.400

III. група: 5 ученици со плата од 1.200 динари + 5.200 како резерва за разни издатоци — вкупно — — — — — 11.200
180.000

Со упоредба на собирот на основните плати на поодделни групи персонал според планираниот промет од 10,000.000 динари, се добива следниот процентуален износ:

I група 118.400 спрема 10,000.000	— — —	1,184%
II група 50.400 спрема 10,000.000	— — —	0,504%
III група 11.200 спрема 10,000.000	— — —	0,112%
		1,8%

На ист начин се определува процентот за поодделни продавници, што ќе го пресмета секоја продавница на својот остварен промет:

Продавница	собир на плати	план на прометот	
бр. 1	16.000	1,500.000	— — — 1,066%
бр. 2	35.000	3,500.000	— — — 1,9%
бр. 3	22.400	2,300.000	— — — 0,896%
бр. 4	18.000	500.000	— — — 3,6%
бр. 5	27.000	2,000.000	— — — 1,35%
	118.400	10,000.000	— — —

Планираниот фонд на платите за персоналот од II група се дели на поединци сразмерно на нивните основни плати односно како ќе реши управниот одбор на претпријатието

Планираниот фонд на платите на претпријатијата за персоналот од III група служи за исплата на полните плати на учениците во трговијата и за исплата на износите поради кои што била оставена резерва во фондот на платите (плати на персоналот за платено отсуство, премиски додаток за ажурност во книговодството и тн.).

На почетокот на месецот на персоналот му се исплатува постојаниот дел од плата според точ. 10 од ова напатствие.

Распределба на остварениот фонд на платите.

Кај распределбата на остварениот фонд на платите управниот одбор и директорот на претпријатието треба да имаат предвид дека остварениот фонд на платите на претпријатието не смее никако да се пречекори,

Остварениот фонд на платите што ќе се добие со применување на одредениот процент (1,8%) на остварениот промет, се дели на I, II и III група персонал во наред наведениот процентуален износ, т.е., за I група 1,184%, за II група 0,504% и за III група 0,112%.

Ќе земеме три варијанти на извршувањето планот на прометот на стоки, и тоа:

- 1 варијанта: прометот остварен за 100% — 10,000.000
- 2 варијанта: прометот остварен за 120% — 12,000.000
- 3 варијанта: прометот остварен за 75% — 7,500.000

Остварениот фонд на платите за поодделни групи персонал ќе изнесува:

План остварен 100%	118.400	50.400	11.200	180.000
План остварен 120%	142.080	60.480	13.440	216.000
План остварен 75%	83.800	37.800	8.400	135.000

Остварениот фонд на платите кај поодделни продавници во случај да се надмине планот ќе изнесува:

А. Кај остварувањето планот на прометот од 120%

Продавница	план	остварено	од оств. промет
бр. 1	1,500.000	2,000.000 = 21.320 Дин	(1,066%)
„ 2	3,500.000	4,687.500 = 46.875	„ (1%)
„ 3	2,500.000	2,000.000 = 17.920	„ (0,896%)
„ 4	500.000	500.000 = 18.660	„ (3,600%)
„ 5	2,000.000	2,812.500 = 37.965	„ (1,35%)
	10,000.000	12,000.000 = 142.080	

Б. Кај остварувањето планот на прометот од 75%

Продавница	план	остварено	од оств. промет
бр. 1	1,500.000	852.600 = 9.090 Дин	(1,066%)
„ 2	3,500.000	2,500.000 = 25.000	„ (1%)
„ 3	2,500.000	2,500.000 = 22.400	„ (0,896%)
„ 4	500.000	447.400 = 16.110	„ (3,600%)
„ 5	2,000.000	1,200.000 = 16.200	„ (1,35%)
	10,000.000	7,500.000 = 88.800	

Овој пример е само шематски приказ за тоа на кој начин може најлесно да се изврши техниката на пресметувањето на платите и тој не исклучува можност за друг начин на пресметувањето).

Поради неравномерното извршување прометот од страна на поодделни продавници може да се случи да се јави некоја разлика помеѓу вкупниот износ што припаѓа на продавачкиот персонал, добивен со пресметувањето на одреден процент на поодделна продавница на нејзиниот остварен промет и износ што му припаѓа на продавачкиот персонал, добивен со пресметувањето на одредениот заеднички процент за продавачкиот персонал на вкупно остварениот промет на претпријатието. Вака станатата разлика управниот одбор на претпријатието ја распределува во полза односно на терет на продавниците.

Вака извршена распределба на фондот на платите во I група на персоналот не може во секој случај да се смета за неменлива, оти постоат елементи што го наголемуваат односно намалуваат остварениот фонд на платите без оглед на остварениот промет. Тоа се на прво место заштедите односно надминувањата на индивидуално одредените трошкови на претпријатието, потоа разликите што станале поради непрецизно планирање на издатоци што се предвидуваат како резерва во фондот на платите и тн. Сепак ваков начин на пресметување на фондот на платите треба да биде основа за да се утврдат месечните плати, а извршувањето на заштедите и надминувањето на индивидуалните трошкови на претпријатијата треба ако е можно да се засметуваат одделно, држејќи се при тоа за истите пропорции како кај распределбата на фондот на платите.

12) Кај распределбата на остварениот фонд на платите во поодделни групи на персонал на поединци

при исплатата на соодветните износи им се одблага онаа сума што ја примиле како постојан дел од платата.

13) Распределбата на остварениот фонд на платите што припаѓа на поодделна продавница односно на поодделна група на персонал (последниот став на чл. 7 од уредбата) на поодделни службеници — работници се врши според нивните спогодба или според решение од управниот одбор на претпријатието. Ако ваква спогодба односно решение не постои, остварениот фонд на платите се дели на поединци (службеници односно работници) сразмерно со нивните основни плати.

14) Сметководството на претпријатието теребало да ги планира што пореално издатоците од III група (резерва во фондот на платите за разни издатоци), оти за тоа секое претпријатие располага со потребни елементи (може да се предвиди колку лица во текот на месецот ќе користат платено отсуство, да ли ќе биде книговодството ажурно и тн.). Ако ова претходно планирање (планирање на резервите во фондот на платите) не би било можно, управниот одбор на претпријатието може да реши примањата од III група (освен платите на учениците) да се вратат уназад, т.е., издатоците што станале во минатиот месец да се планираат за исплата во следниот месец.

VII

15) На набавувачите што се постојани службеници на претпријатието им се обезбедува плата 50%, а менливниот дел од платата го осигуруваат преку процентот како и другиот персонал запослен во комерцијалната служба на претпријатието.

За време на службени патување им припаѓаат дневници според прописите што постојат. Овие дневници како и другите трошкови за патување (трошкови за превоз и др.) паѓаат на терет на другите трошкови на трговијата, а не на терет на фондот на платите на претпријатието.

16) Набавувачите што не се постојани службеници на претпријатието туку работат за претпријатието врз основа на одделен договор, немаат постојана плата туку се наградуваат само преку процентот од набавените стоки што се продадени, а само во исклучителни и оправдани случаи управниот одбор на претпријатието може да го определи овој процент од куповната цена на набавените стоки. Провизиите на сите набавувачи паѓаат на терет на фондот на платите на претпријатието (на терет на резервниот износ што се планира во фондот на платите).

Ако претпријатието се обврзало со договор дека ќе му дава на набавувачот во случај на патување накнада за возен билет и поштенско-телеграфски и телефонски трошкови, оваа накнада не го терети фондот на платите на претпријатието, туку се исплатува на терет на другите трошкови на трговијата.

VIII

17) Ако трговско претпријатие на мало има споредна дејност (надворешен транспорт, бифе и тн.) платите на персоналот што е запослен на оваа дејност одат на терет на приходите што се остваруваат од работењето на оваа дејност. Начинот на плаќањето на овој персонал ќе го определи управниот одбор на претпријатието било според нормата или на некој друг начин.

IX

18) За месец февруари 1951 година на персоналот ќе му се исплатат полни основни плати, со тоа што секој службеник односно работник ќе биде должен до крај на 1951 година да му го врати на претпријатието, во еднакви месечни рати, износот што го примил на 1 февруари 1951 година на име менливниот дел од својата плата (50% — 30% — 10% од основната плата).

Доколку би се раскинал работниот (службеничкиот) однос помеѓу службеник односно работник и претпријатието пред да се измират наплатно обврските од претходниот став при напуштањето на претпријатието од страна на поединци ќе се изврши пресметка, т.е., ќе се наплати од службеникот односно работникот разликата што останала од неговата последна плата.

Нови службеници односно работници што довоѓаат во претпријатието, за првиот месец ќе го примат само постојаниот дел од платата што им припаѓа во смисла на точ. 10 од ова напатствие, а идниот месец ќе го примат, покрај постојаниот дел од платата за тој месец, и соодветниот износ на име менлив дел од платата од минатиот месец (првиот месец на работа).

19) Ова напатствие влегува во сила со денот на објавувањето во „Службениот лист на Федеративна Народна Република Југославија“, а ќе се применува од 1 февруари 1951 година.

Бр. 585
11 јануари 1951 година
Белград

Министер на Владата на ФНРЈ
Претседател на Советот за промет со стоки,
Осман Карабеговиќ, с. р.

31.

Врз основа на чл. 3 од Уредбата за снабдување на населението, а во согласност со Министерот на трудот на ФНРЈ, прописувам

НАПАТСТВИЕ

ЗА РАЗВРСТУВАЊЕТО НА ПОТРОШАЧИТЕ ВО ПОТРОШАЧКИ КАТЕГОРИИ НА ОБЕЗБЕДЕНОТО СНАБДУВАЊЕ ЗА ИНДУСТРИСКИ ПРОИЗВОДИ

1. Според видот и сложеноста на работите, степењот на одговорноста и условите на работењето, според годините на потрошачите, како и со оглед на основот по кој што зловиваат право на обезбедено снабдување, сите потрошачи што се превземени на обезбедено снабдување се разврстуваат во следни основни потрошачки категории за индустриски производи:

ИР, ИГ и ИД.

2. Во потрошачката категорија ИР влегуваат: сите лица што се во работен однос (работници, службеници, наместеници и ученици во стопанството), членови на занаетско-преработувачките задруги, инвалиди од војната и инвалиди на трудот, научници и уметници, лични пензионери, ученици на средните школи стари преку 14 години, ученици на стручните школи, редовни студенти.

Во потрошачката категорија ИГ влегуваат: лица со слободни професии (лекари, забарци, забо-техничари, занаетчици, адвокати, бабици и тн.) свештеници на верските заедници, носители на фамилијарна инвалиднина, фамилијарни пензионери, материјално необезбедени лица што се неспособни за привредување, сами жени со две или повеќе деца помлади од 14 години, членовите на фамилиите на носителот на обезбеденото снабдување освен децата доколку не се разврстани во ИР категоријата а имаат право на обезбедено снабдување.

Во потрошачката категорија ИД влегуваат децата стари до навршени 14 години.

3. За снабдување со индустриски производи постоат следни дополнителни потрошачки категории и тоа:

ВП-1 за трудници по навршениот седми месец на трудната поради набавка спрема за новороденчето.

ВП-2 за трудници по навршениот четти месец на трудната и за воените инвалиди од војната што носат определени ортопедски помошни средства.

4. Со ова напатствие се заменува Напатствието за разврстување на потрошачите во потрошачки категории на сојузното обезбедено снабдување бр. 4615 од 29 март 1950 година („Службен лист ФНРЈ“ бр. 26/50) доколку се однесува до разврстувањето на потрошачите во потрошачки категории за индустриски производи.

Разврстувањето на потрошачите во потрошачки категории за индустриски производи што се прописани во други досегашни прописи ќе се сообрази и во иднина ќе се врши по прописите на ова напатствие.

5. Ова напатствие ќе се применува од 15 јануари 1951 година.

Бр. 559
11 јануари 1951 година
Белград

Министер на Владата на ФНРЈ
Претседател на Советот за промет со стоки,
Осман Карабеговиќ, с. р.
Согласен,
Министер на трудот на ФНРЈ,
Веќеслав Хољевац, с. р.

32.

Врз основа на точ. 5 од Наредбата за постапка за ликвидација на обврските и побарувањето помеѓу буџетот и државните стопански претпријатија по завршната сметка („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 58/50) прописувам

НАПАТСТВИЕ

ЗА СПРОВЕДУВАЊЕ НАРЕДБАТА ЗА ПОСТАПКАТА ЗА ЛИКВИДАЦИЈА НА ОБВРСКИТЕ И ПОБАРУВАЊАТА ПОМЕЃУ БУЏЕТОТ И ДРЖАВНИТЕ СТОПАНСКИ ПРЕТПРИЈАТИЈА ПО ЗТВРШНАТА СМЕТКА

1) Надлежниот финансиски орган, и тоа: Министерството на финансите на ФНРЈ за претпријатијата што се под стопанска управа на сојузните органи и министерствата на финансите на народните републики за претпријатијата што се под стопанска управа на републичките органи должни се во рок до 10 дена по приемот на записникот од пониска комисија за разгледување завршни сметки на претпријатијата да му издаваат налог на соодветното кредитно претпријатије за да ги измири сите обврски на буџетот кои претпријатијата, односно да ги наплати долгувањата на претпријатијата кон буџетот. Ако завршната сметка на претпријатијата што се под стопанска управа на сојузните или на републичките органи се разгледува само во повисока комисија, должноста на надлежниот финансиски орган за издавање налог настанува по приемот на записникот од повисоката комисија.

Поверенствата за финансии должни се за претпријатијата што се под стопанска управа на локалните органи да издадат такви налози во рок од 10 дена по одобрувањето на завршната сметка од страна на завршниот одбор на народниот одбор.

2) При разгледувањето на завршните сметки во комисијата мораат да бидат исполнети следни услови:

а) на седницата на комисијата да биде присутни: претседателот на комисијата односно неговиот заменик, претставникот на финансискиот орган односно неговиот заменик и најмалку половина од други членови на комисијата, потоа директорот на претпријатието и директорот на стопанско-сметковниот сектор односно шефот на сметководството на претпријатието, ако не е оформен стопанско-сметковен сектор на претпријатието;

б) во записникот на комисијата да се утврди по видовите и цифарски обврските на буџетот кои претпријатието и на претпријатието кон буџетот со состојбата на денот кога се разгледувала завршната сметка пред комисијата;

в) во записникот мора точно да се означи во кои прашања не е постигната едногласност при гласањето, бидејќи да не можат овие ставки да бидат предмет на присилно извршување додека не се одобри завршната сметка од страна на надлежниот министер во согласност со министерот на финансии, односно додека не се одобри завршната сметка од надлежниот извршен одбор на народниот одбор.

3) Пред да се издаде налог за исплата на обврските надлежниот финансиски орган мора да се увери да ли располага со потребни средства, на чиј што терет треба кредитното претпријатие да изврши таквот налог.

Ако утврди надлежниот финансиски орган дека во моментот на извршувањето на обврските на буџетот кон претпријатијата не располага со потребни средства на оние буџетски партии на чиј што терет мора да се изврши налогот, должен е да изврши потребни вирмани по буџетот во полза на соодветните партии. При вирманисањето помеѓу буџетските партии треба да се придржува кон постоеќите прописи за извршување на буџетот и вирманисањето да се ограничи на помал број буџетски партии.

Доколку финансискиот орган утврди дека не можат ни со вирманисањето да се обезбедат потребните средства за исплата на обврските на буџетот кон претпријатијата по завршната сметка, финансискиот орган се обрнува до Народната банка на ФНРЈ да отвори привремен кредит и дава изјава дека овие обврски на буџетот во дадениот момент не можат да се измират ни со вирман по буџетот.

Поверенствата за финансии што немаат на својата буџетска сметка кај кредитното претпријатие одвишок приходи над расходите, нема ни да вршат вирманисање помеѓу буџетските партии. Ако поверенството за финансии утврди дека на буџетската сметка не ке има одвишок на приходи ни до крајот на буџетската година на чиј што терет би можеле да се измират обврските на буџетот кон претпријатијата, тоа веднаш го известува за тоа министерството на финансии на народната република, за што ја известува и Народната банка на ФНРЈ при подавање молба за привремен кредит.

4) Финансискиот орган кога го бара привременот кредит должен е да ги означат буџетските приходи од кои што може Народната банка на ФНРЈ сукуствено да го покрива привременот кредит. При тоа Народната банка на ФНРЈ цени да ли можат овие приходи да обезбедат отплата на привременот кредит, и по потреба, може да бара отплата на привременот кредит да се врши и на терет на сите буџетски приходи. Молбата за привремен кредит се подава кај онаа филијала на Народната банка на ФНРЈ, кај која што се води текуќата сметка на односниот буџет.

На искористениот привремен кредит Народната банка на ФНРЈ засметува 0,5% камата.

5) Поверенствата за финансии на околските (градските, реонските) народни одбори можат да бараат привремен кредит за да ги подмират оние обврски на буџетот кон претпријатијата што се однесуваат до враќањето на добивката што е платена повеќе, до намалувањето полната цена на чинењето, данокот на доход, данокот на промет на производи и слично, а не и за покрие на губитокот, бидејќи локалните претпријатија не планираат плански губиток, а регрес за разликите во цената се плаќа на терет на средствата на повисоките финансиски органи.

6) Поверенството за финансии, кое што врз основа на текот на извршувањето на буџетот утврди дека не е во состојба да го врати привременот кредит до крајот на буџетската година, се обрнува до министерот на финансии на народната република за да му одобри задолжување кај Народната банка на ФНРЈ за соодветниот износ. При тоа поверенството е должно да ги образложи причините поради кои што не може да ги врати привременот кредит до крајот на буџетската година и да се обврже дека враќањето на овој кредит ке се обезбеди во буџетот за наредната година.

Министерството на финансии на народната република превзема потребни мерки со кои што ке им овозможи на буџетите на народните одбори да одговорат на својата обврска и само во исклучителни случаи му предложува на Министерот на финансии на ФНРЈ да го одобри задолжувањето кај Народната банка на ФНРЈ.

7) Државните стопански претпријатија поради наплата на своите побарувања од буџетот по завршната сметка, за кои што надлежниот финансиски орган не ке издаде налог за исплата во рок од 10 дена по приемот на записникот од пониската комисија за разгледување на завршната сметка, можат да бараат присилно извршување.

Присилното извршување го остваруваат претпријатијата преку државната арбитража, и тоа:

а) на терет на сојузниот буџет — со започнување постапка против Министерството на финансии на ФНРЈ кај сојузната државна арбитража;

б) на терет на републичкиот буџет — со започнување постапка против министерството на финансии на народната република кај државната арбитража при владата на народната република;

в) на терет на буџетите на локалните органи на државната власт — со започнување постапка против соодветното поверенство за финансии (на Главниот извршен одбор на Автономната Покраина Војводина, Обласниот одбор на Автономната Косовско-метохиска област, околскиот народен одбор, градскиот односно реонскиот народен одбор) кај надлежната покраинска, обласна, односно околска или градска државна арбитража.

Со предлогот за присилно извршување државните стопански претпријатија се должни да и поднесат на државната арбитража следни докази:

а) записник од пониската комисија односно од комисијата за разгледување на завршната сметка;

б) изјава дека побарувањата од буџетот не се измирани до денот кога е започната постапката;

в) изјава кога претпријатието ја поднело завршната сметка на разгледување и одобрување, и дека тоа било во прописаниот срок за поднесување на завршната сметка;

г) точна ознака на текуќата сметка на претпријатието и назначување за тоа кај кое кредитно претпријатие таа се води;

д) извештај од надлежната комисија за разгледување на завршната сметка за денот кога е испратен записникот до надлежниот финансиски орган.

8) Државната арбитража го зема поднесениот барање во постапка ако се поднесени сите докази што се наведени во точ. б) ако при разгледувањето на завршната сметка во комисијата се исполнети формалностите што се наведени во точ. 2 од напатството.

Државната арбитража со свој заклучок наредува исплата како обврските на буџетот кон претпријатието така и наплата на обврските на претпријатието кон буџетот врз основа на состојбата што е утврдена во записникот.

Во оваа постапка државната арбитража нема да ја наплатува таксата од Т.бр. 2 од тарифата со Правилникот за арбитражните такси.

9) Државното стопанско претпријатие има право врз основа на заклучокот од државната арбитража веднаш да бара од кредитното претпријатие да го изврши налогот и за таа цел му издава на кредитното претпријатие налог на образецот бр. 153 за своите побарувања, а на образецот бр. 152 за своите долгувања.

Доколку соодветниот буџет нема покрие за исплатените обврски, кредитното претпријатие го повикува соодветниот финансиски орган да обезбеди во рок од 8 дена покрие на исплатените обврски или да побара привремен кредит по прописите од наредбата и од ова напатствие. Ако финансискиот орган не удоволи на ова барање во тој рок, државното кредитно претпријатие ги блокира приходите на односниот бу-

пет односно нема да врши расходи по тој буџет додека не ги наплати од буџетот извршените исплати на обврските кон претпријатијата по заклучокот од државната арбитража.

Министерството на финансите на народната република може делимично да деблокира еден дел од приходите на односниот народен одбор со гаранција со приходите од републичкиот буџет дека обврските на народниот одбор кон кредитното претпријатие ќе се исплатат во рок од 3 месеци, односно најдоцна до крајот на буџетската година.

16) Државните стопански претпријатија кои што до 11 октомври 1950 година не ги поднеле на разгледување завршните сметки за 1949 година, не можат по оваа постапка да бараат остварување на своите побарувања од буџетот ни по завршните сметки за 1949 година нити по завршните сметки од поранешните години.

Бр. 29221

22 декември 1950 година

Белград

Го застапува Министерот на финансите на ФНРЈ,

Министерот на надворешната трговија на ФНРЈ,

инж. Милентије Поповиќ, с. р.

33.

Врз основа на чл. 6 од Уредбата за слободната продажба и цените на стоките од широкото трошење („Службен лист на ФНРЈ”, бр. 29/50), а во врска со прописите од Уредбата за изменувања и дополнувања на Уредбата за слободната продажба и цените на стоките од широкото трошење и Напатствието за начинот на формирање и определување цените по кои што производствените претпријатија ќе ги продаваат производите што се наменети за широкото трошење, издавам

НАРЕДБА

ЗА ПРЕСМЕТУВАЊЕ И УПЛАТУВАЊЕ НА ПАЗАРИШНАТА ДОБИВКА И РАЗЛИКИТЕ ВО ЦЕНИТЕ НА РЕПРОДУКЦИОНИТЕ МАТЕРИЈАЛИ ШТО СЕ НАМЕНЕТИ ЗА ЛОКАЛНОТО ПРОИЗВОДСТВО И ЗА НАКНАДАТА (РЕГЕСОТ) НА РАЗЛИКИТЕ ШТО СТАНАЛЕ ВО ЦЕНИТЕ ПРИ ПРОДАЖБА НА СТОКИТЕ ОД ШИРОКОТО ТРОШЕЊЕ

I. Пресметување и уплатување на пазаришната добивка

1) Пазаришната добивка се остварува при продавањето на стоките од широко (индивидуално) трошење што се продаваат во слободната продажба по цените што одговараат на пазариштето или по единствените продавни цени.

2) Износот на пазаришната добивка е содржан во структурата на продавната цена по која што се продаваат стоките што се наведени во погорната точка на продавањето во слободна продажба.

Продавните цени по кои што производствените претпријатија, занаетските задруги и приватните занаетски дуќани ги продаваат своите производи што се наменети за широко трошење се формираат и определуваат по Напатствието за начинот на формирањето и определувањето цените по кои што производствените претпријатија ќе ги продаваат производите што се наменети за широко трошење.

Продавните цени по кои што претпријатијата на трговската мрежа ги продаваат стоките од широко трошење во слободна продажба се формираат и определуваат по прописите за начинот на формирањето на цените во трговијата што ги издава Советот за промет

со стоки на Владата на ФНРЈ во согласност со Министерството на финансите на ФНРЈ.

3) Пазаришната добивка ја остваруваат сите производствени претпријатија без оглед на нивниот стопански сектор и органот под чија што стопанска управа се навоѓаат и државните земјоделски добра, доколку овие претпријатија и добра производат и продаваат стоки од погорната точка.

По исклучение, наместо производствените претпријатија, пазаришна добивка остваруваат претпријатијата на трговската и откупната мрежа (државните трговски и откупни претпријатија, задругите и трговските претпријатија на општествените организации) при продавањето во слободната продажба на стоките од широко трошење во следните случаи:

а) ако ги набавиле стоките од занаетските производствени задруги, производствените претпријатија на општествените организации и приватните занаетски дуќани по нивните продавни цени на производителот, т. е. по цените што не содржат пазаришна добивка.

б) ако набавиле такви стоки од други претпријатија и лица по пониските единствени цени односно по откупните државни (сврзани) цени или по цените во слободниот откуп, и

в) ако за изработка на такви стоки им даде на производствените претпријатија потребни репродукциони материјали.

4) Како пазаришна добивка што ја остваруваат производствените претпријатија се смета:

а) кај државните индустриски производствени претпријатија што се под стопанска управа на сојузните или републичките органи или органите на Автономната Покраина Војводина или Автономната Косовско-метохиската Област — разликата помеѓу постигнатата продавна цена на стоките од широко трошење во слободната продажба и определената пониска единствена цена, по одбитокот на евентуално содржаниот работ;

б) кај државните земјоделски добра — разликата помеѓу постигнатата продавна цена на стоките од широко трошење во слободната продажба и определената откупна државна (сврзана) цена односно пониската единствена цена;

в) кај сите други производствени претпријатија, задруги и дуќани — разликата помеѓу постигнатата продавна цена на стоките од широкото трошење во слободна продажба и онаа планска цена на тие производи што ја сочинуваат трошковиите за материјали, платите за изработка, режијата, амортизацијата, определенот износ на планската добивка, данокот на промет на производи и разликата во цената на репродукционите материјали.

Ако во погорните случаи во постигнатата продавна цена на стоките од широко трошење во слободна продажба се содржани и трошковиите на трговијата (работот) тогаш при пресметувањето на износот на пазаришната добивка, од постигнатата продавна цена се одбиваат и трошковиите на трговијата.

5) За пазаришна добивка што ја остваруваат претпријатијата на трговската и откупната мрежа се смета:

а) во случајот што е наведен во точ. 3) ст. 2 под а) од оваа наредба — разликата помеѓу формираната односно определената продавна цена во слободна продажба и набавната цена на тие производи, во која што се засметуваат, покрај фактурната набавна цена (цената по која што се тие стоки набавени од наведените производствени претпријатија и задруги), уште и трошковиите на трговијата (маржи, зависни трошкови).

б) во случајот наведен во точ. 3) ст. 2 под б) од оваа наредба — разликата помеѓу формираната односно определената продавна цена во слободна продажба и пониската единствена цена односно откупна државна (сврзана) цена односно цената во слободниот откуп, наголемени со трошковиите на трговијата;

в) во случајот наведен во точ. 3) ст. 2 под в) од оваа наредба — разликата помеѓу формираната односно определената продавна цена во слободна продажба и собирот на вредноста на потрошените репродукциски материјали по набавните цени, платената цена на производственото претпријатие за услуга на изработката данокот на промет на производи и трошковите на трговијата.

Продавните цени во слободна продажба во погорните случаи се формираат односно определуваат според прописите за начинот на формирање и определување цени, што се наведени во ст. 2 и 3 точ. 2) од оваа наредба. Разликите што стануваат поради додочните промени на вака определените цени ќе се третираат како разлики на цените во трговијата и со нив натаму ќе се постапува по прописите од точ. 11 од оваа наредба.

6) Пазарнишната добивка не се остварува на производите што се произведени од репродукциски материјали добивени од порачачот кој што е неосреден потрошач на тие производи (т.е. кој што ги троши производите лично).

7) Пазарнишната добивка се уплатува кај филијалата на Народната банка на ФНРЈ, аналогно на прописите за уплата поодделни видови буџетски приходи кај Народната банка на ФНРЈ, со тоа што претпријатијата на трговската и откупната мрежа кои што остваруваат пазарнишна добивка во случајот наведен во точ. 3) ст. 2 од оваа наредба, да ја уплатуваат пазарнишната добивка во полза на оние сметки на пазарнишната добивка во чија што полза ја уплатуваат и другите стопански претпријатија што се под стопанска управа на истиот орган.

По исклучение од горното, производствените претпријатија што производат и продаваат во слободна продажба стоки од широко трошење по единствените продавни цени ќе ја уплатуваат како пазарнишна добивка разликата помеѓу единствената продавна цена во слободна продажба и пониската единствена цена и тоа на следните сметки кај Народната банка на ФНРЈ:

а) на сметката бр. 800011 — Пазарнишната добивка од продажба на тутун, цигарети и кибрит по единствените продавни цени;

б) на сметката бр. 800111 — Пазарнишната добивка од продажба на сол по единствените продавни цени;

в) на сметката бр. 800211 — Пазарнишната добивка од продажба на петрол по единствените продавни цени;

г) на сметката бр. 800311 — Пазарнишната добивка од продажба на други стоки по единствените продавни цени.

8) Централата на Народната банка на ФНРЈ односно оваа филијала на која што е пренесена оперативата на централата за дотичната народна република што се однесува до наплатените износи на пазарнишната добивка по сметките од погорната точка ќе постапи во сето како што постапува во поглед на пазарнишната добивка што е остварена при продажба на другите стоки од широко трошење во слободна продажба (точ. 23 до 26 од оваа наредба).

9) Ако на претпријатијата, на земјоделските добра и на задругите и на дуќаните наведени во точ. 4 и 5 од оваа наредба (во натамошниот текст: на претпријатијата) им припаѓа некој дел од остварената пазарнишна добивка, тогаш тие претпријатија го одбиваат делот што им припаѓа од вкупно остварениот износ на пазарнишната добивка, а остатокот го уплатуваат на определената сметка на пазарнишната добивка кај Народната банка на ФНРЈ.

10) Кога фактурите за производите продадени во слободна продажба се наплатуваат преку Народната банка на ФНРЈ или друга банка, претпријатијата се должни пазарнишната добивка да ја пресметуваат при издавањето на фактурите и да ја уплатуваат едно-временно со наплата на фактурите преку банката кај која што имаат текуќа сметка. Затоа претпријатијата се должни едновремено со поднесувањето на фактурата за наплата да и поднесат на банката и вирман-

ски налог за уплата на пазарнишната добивка. Ако во ист ден се поднесуваат на наплата повеќе фактури, тогаш се издава само еден вирмански налог, и тоа на вкупниот износ на пазарнишната добивка по овие фактури. Во таков случај, на вирманскиот налог се назначуваат броевите на сите поднесени фактури, а на секоја поднесена фактура — износ на пресметаната пазарнишна добивка. Ако по некоја фактура нема пазарнишна добивка, претпријатието е должно да го назначи тоа на дотичната фактура, ставајќи клаузула: „Без пазарнишна добивка“.

Ако, во случајот од горниот став, претпријатието што поднело фактура на наплата не поднесе и вирмански налог за уплата на пазарнишната добивка, односно ако не стави клаузула „Без пазарнишна добивка“ банката ќе го извести претпријатието (подносителот на фактурата) дека не може да изврши наплата на фактурата додека тоа не поднесе вирмански налог за уплата на пазарнишната добивка, односно додека не ќе стави клаузула „Без пазарнишна добивка“.

Ако фактурата за продадените стоки во слободна продажба не можат да се наплатат преку банката затоа што купувачите или продавачот нема текуќа сметка кај банката или затоа што се продаваат стоките непосредно на потрошачите, тогаш претпријатието ја пресметува и уплатува пазарнишната добивка во срок од пет дена по истекот на секоја декада.

11) Претпријатијата на трговската мрежа кај кои што за некои стоки од широко трошење што ги набавиле во слободна продажба се определи продавната цена во слободна продажба над или под набавната цена (т.е. фактурната цена) по која што се тие стоки набавени во слободна продажба, наголемена со трошковите на трговијата, должни се пред да почне продажбата по променетата цена да ја утврдат затечената количина на стоки чија што цена е променета и разликата помеѓу новата и дотогашната цена, и тоа по единица и за вкупната количина на затечените стоки.

Позитивните разлики, т.е., разликите што станале поради наголемувањето на цените во смисла на погорниот став претпријатијата се должни во рок од 5 дена по извршената промена да ја уплатат на својата одделна сметка разликата во цените на стоките во трговијата. Негативните разлики, т.е., разликите што станале поради намалување на цените, претпријатијата исто така во рок од 5 дена по извршената промена ќе ја наплатат на терет на истата сметка разликите во цените на стоките во трговијата, и тоа само до износот на позитивните разлики што се уплатени во претходниот временски период истата година.

При исплата на позитивните разлики и наплата на негативните разлики по претходната точка од оваа наредба претпријатијата се должни со вирманскиот налог да и поднесат на филијалата на Народната банка на ФНРЈ еден примерок од инвентарот (пописот) на затечените стоки чии што цени се променети, составен по ст. 1 од оваа точка.

Ако е утврдено според одобрената годишна завршна сметка на претпријатието на трговската мрежа дека во текот на годината како резултат на пресметувањето на разликите на цените за целата година остварило претпријатието позитивен салдо (т.е., ако собирот на разликите по наголемувањето цени е повисок од собирот на разликите по намалувањето цени — тогаш распределбата на овој салдо ќе се изврши по одделни прописи.

Кога производствените претпријатија и државните земјоделски добра им испорачуваат на своите продавници стоки за широко трошење наменети за слободна продажба, ќе им ги испорачуваат по цените по кои што испорачуваат на други претпријатија на трговската мрежа (со засметаната пазарнишна добивка). Во поглед на разликите што стануваат поради формирање односно определување продавните цени во слободната продажба над или под набавните цени продавниците ќе постапуваат во сето по претходните прописи од оваа точка.

12) Во поглед на поднесувањето извештаи за уплатените износи на пазаришната добивка, претпријатието ќе постапува според прописите за поднесување извештаи од страна на претпријатијата за уплатените износи на државната акумулација и нејзиното книжење во поверенството за финансии.

По исклучение од прописот од претходниот став, приватните занаетски дуќани кои што по прописите што постојат не се должни да водат работни книги односно евиденција за продажбата на своите производи, должни се во срок од 10 дена по истекот на секој месец да испраќаат до надлежниот поверенство за финансии на околинскиот народен одбор извештај за пазаришната добивка што е остварена со продажбата на своите производи за широко трошење во слободната продажба. Овој извештај треба да ги содржи следните податоци:

а) вид на производот, б) количина на продадените производи, в) износ на определената пазаришна добивка и тоа по единицата на производот и вкупно за целата продадена количина, и г) податоци за уплата кај Народната банка на ФНРЈ (дата на уплата и износ). Поверенството за финансии ќе води одделна евиденција за овие дуќани и ќе ја проверува точноста на поднесените извештаи. Ако се утврди врз основа на добиените податоци дека приватен занаетски дуќан помалу пријавил иди платил, разликата ќе се наплати дополнително.

13) Ако занаетските набавно-продавни задруги продаваат занаетски производи на своите членови (приватни занаетски дуќани), овие задруги при пресметувањето на уплатата на пазаришната добивка ќе постапуваат како да се во прашање производи на самите задруги.

14) Ако, во случајот наведен во точ. 3 ст. 2 под а) и б) од оваа наредба, занаетските производствени задруги, производствените претпријатија на општествените организации, приватните занаетски дуќани и други претпријатија продаваат свои производи во слободна продажба на претпријатијата од трговската мрежа по цените што ќе содржат пазаришна добивка, тие трговски претпријатија и задруги (купувачи) должни се да водат одделна евиденција за набавка и продажба на тие производи и за остварената пазаришна добивка на тие производи.

Во случајот наведен во точ. 3 ст. 2 под в) од оваа наредба трговските претпријатија и задругите во поглед на пресметувањето на уплатата и водењето на евиденцијата и сего друго ќе постапуваат како производствени претпријатија.

II. Пресметување и уплатување на разликите во цените на репродукциони материјали што се наменети за локалното производство

15) Суровини, полупроизводи и производи (во натамошниот текст: репродукциони материјали) кои што според општодржавниот план за распределба им се доделуваат на државните индустриски производствени претпријатија под стопанска управа на сојузните или републичките органи или органите на Автономната Покраина Војводина или Автономната Косовско-Метохиска област, се фактурисаат во секој случај по пониските единствени цени.

16) Репродукционите материјали кои што според општодржавниот план за распределба им се даваат на државните индустриски и занаетски производствени претпријатија под стопанска управа на локалните органи, како и на занаетските производствени задруги, производствените претпријатија на општествените организации и приватните занаетски дуќани (во натамошниот текст: на претпријатијата од локално стопанство), се фактурисаат во секој случај по повисоките единствени (комерцијални) цени.

Разликата помеѓу повисоките единствени (комерцијални) цени и пониските единствени цени на репродукционите материјали се смета како пазаришна добивка.

Н) Ако државните и други стопански претпри-

јатија испорачуваат репродукциони материјали непосредно на производствените претпријатија од локално стопанство или на околските (градските) дистрибутивни органи (на државните, задружните или општествените организации) односно на трговски претпријатија под стопанска управа на локалните органи што ги снабдуваат производствените претпријатија со материјали, должни се испорачаните репродукциони материјали да ги фактурисаат по повисоките единствени (комерцијални) цени, со тоа што разликата помеѓу повисоките и пониските цени на испорачаните материјали да ја уплатуваат на сметката на разликата во цената на репродукционите материјали испорачани на претпријатијата од локално стопанство. Оваа сметка се води кај филијалата на Народната банка на ФНРЈ одделно за секој околински односно градски народен одбор. Филијалата на Народната банка на ФНРЈ ќе им го соопшти на претпријатијата и на дистрибутивните органи, што набавуваат материјали бројот на сметката на кој што треба да се уплатуваат разликите во цените на репродукционите материјали со тоа што овие претпријатија и дистрибутивни органи да им го соопштат бројот на таа сметка на претпријатијата што им ги испорачуваат репродукционите материјали.

18) Ако репродукционите материјали што се наменети за претпријатијата од локално стопанство не им се испорачуваат непосредно на претпријатијата и на дистрибутивните органи од претходната точка од оваа наредба туку на дистрибутивните органи и трговските претпријатија под стопанска управа на сојузните или републичките органи или органите на Автономната Покраина Војводина или Автономната Косовско-Метохиска област што ги снабдуваат производствените претпријатија од локалното стопанство со потребни материјали, — испорачката ќе се врши исто така по повисоките единствени (комерцијални) цени, со тоа што разликата помеѓу повисоките и пониските цени на испорачаните репродукциони материјали се уплатува на одделна сметка на разликите во цените на репродукциони материјали на дотичниот дистрибутивен орган односно трговското претпријатие. Оваа сметка се води кај филијалата на Народната банка на ФНРЈ одделно за секое такво трговско претпријатие односно дистрибутивен орган. Бројот и називот на оваа одделна сметка ќе им ги соопштат на испорачачите на материјали наведените трговски претпријатија и дистрибутивните органи што ги набавуваат материјалите. Овие дистрибутивни органи и трговски претпријатија што ги испорачуваат набавните материјали на претпријатијата од локално стопанство и на дистрибутивните органи од погорната точка од оваа наредба должни се да ги фактурисаат тие репродукциони материјали исто така по повисоките единствени (комерцијални) цени и разликата помеѓу повисоките и пониските цени да ја уплатат на сметката на разликите во цените на репродукционите материјали на надлежниот околински (градски) народен одбор, и тоа на терет на својата одделна сметка на разликите во цените на репродукционите материјали.

19) Разликите во цените на репродукциони материјали што им се испорачани непосредно на претпријатијата од локалното стопанство и на дистрибутивните органи од точ. 17 од оваа наредба се уплатуваат на сметката на разликите во цените на репродукциони материјали на оној околински (градски) народен одбор на чие што подрачје се наоѓа претпријатието од локалното стопанство односно дистрибутивниот орган што ги набавува (купува) дотичните материјали. Но, ако државното стопанско претпријатие од локално стопанство што набавува материјали се наоѓа под стопанска управа на еден локален орган а неговото седиште се наоѓа на подрачје на друг локален орган, уплатата ќе се врши на сметката на разликите во цените на репродукционите материјали на оној околински (градски) народен одбор под чија што стопанска управа се наоѓа претпријатието што ги набавува тие

материјали. Ако претпријатието под стопанска управа на местен народен одбор набавува репродукциони материјали, оваа разлика ќе се уплатува за сметка на разликата во цените на репродукциониот материјал на оној околински народен одбор на чие што подрачје се навоѓа дотичниот местен народен одбор.

20) Претпријатијата што испорачуваат репродукциони материјали по повисоките единствени (комерцијални) цени должни се во своите фактури, покрај фактурната вредност на испорачката по повисоките цени да ја назначат и нејзината вредност по пониските единствени цени (по единица на производните и вкупно) и износот на вкупната разлика што треба да се одобри во полза на сметката на разликите по цените на репродукциониот материјали. Исто така овие претпријатија се должни едновременно со поднесувањето на фактурата на наплата да поднесат и вирмански налог за уплата на разликите во цените на материјалите. Вирманскиот налог се поднесува на општиот образец на Народната банка на ФНРЈ бр. 174 и на него, во случај на испорачка на материјалите по точ. 19, се назначува бројот на фактурата и бројот на сметката на разликите во цените на репродукциониот материјал на оној околински народен одбор во чија што полза се уплатува разликата, а во случај на испорачка по точ. 18 се назначува бројот на сметката на разликите во цените на материјали на дотичниот дистрибутивен орган односно на трговско претпријатие кому што се испорачуваат материјалите.

21) Претпријатијата од точ. 16—18 од оваа наредба на кои што репродукциониот материјал, противно на прописите од оваа наредба им се фактурисани по пониските единствени цени должни се веднаш по приемот на фактурата да ја пресметаат и уплатат разликата помеѓу повисоките и пониските цени, по прописите од оч. 16—19 од оваа наредба.

22) Репродукциониот материјал од слободните локални извори (чие што производство и распределба не е опфатена со спштодржавниот план за распределба), што ги набавуваат државните индустриски и занаетски производствени претпријатија од локалното стопанство, занаетските производствени задруги и производствените претпријатија на општествените организации, се засметуваат во структурата на планската продавна цена на производителот по пониските единствени (комерцијални) цени односно — ако се во прашање земјоделски производи — по цените што биле определени за тие производи во слободниот откуп во времето и во местото на набавката на тие производи. Ако за некои репродукциони материјали не се определени повисоки единствени (комерцијални) цени ќе ги одредат поверенството за финансии на околинскиот народен одбор во паритет (со посредба) со повисоките единствени (комерцијални) цени што веќе постојат а врз основа на постоеките напатствија за определување повисоките единствени (комерцијални) цени.

Ако, во случај од претходниот став од оваа точка стварната набавна цена на репродукциониот материјал е помала од определената повисока единствена (комерцијална) цена односно — доколку се во прашање земјоделски производи — од цените што биле определени за тие производи во слободен откуп, позитивната разлика во цените му припаѓа на оној околински народен одбор под чија што стопанска управа односно на чие што подрачје се навоѓа дотичното производствено претпријатие што ги набавило тие материјали. Околинскиот народен одбор ќе им одобри на овие производствени претпријатија учество во остварената позитивна разлика на цените доколку се предметните материјали набавени од слободните локални извори со заслуга на тие производствени претпријатија.

Ако репродукциониот материјал од слободните локални извори ги набавуваат приватните занаетски дукани кога се определува продавната цена на производите се признава за потрошените материјали стварната набавна цена, но најмногу до износот на повисоката единствена (комерцијална) цена што е определена за тие материјали, односно — во поглед на зем-

јоделските производи — до висината на определената цена во слободниот откуп.

III. — Пресметување и исплатување накнада (регрес) на разликите во цените што станале при продажбата на стоките од широко трошење

23) Вкупната остварена пазаришна добивка на територијата на поодделни народни републики се дели на два дела:

а) буџетски дел од пазаришната добивка, т.е., дел од пазаришната добивка за уплата во буџетите на поодделни органи на власта, и

б) регресен дел од пазаришната добивка, т.е., дел од пазаришната добивка што е наменет за накнада на одобрените попусти при продажба на стоките од широко трошење и за накнада на други разлики во цените во стопанството.

24) При пресметувањето и уплатата на пазаришната добивка претпријатијата не вршат нејзина делба на буџетски и регресен дел туку вкупниот износ го уплатуваат на определените сметки на пазаришната добивка кај Народната банка на ФНРЈ.

25) Централата односно филијалата на Народната банка на која што е пренесена оперативата на централата за дотичната народна република ја дели вкупно остварената пазаришна добивка на буџетски и регресен дел по определените проценти.

26) Буџетскиот дел од пазаришната добивка се распоредува во полза на буџетот на поодделни органи на власта според процентите што се предвидени за таа распределба, а регресниот дел од пазаришната добивка се пренесува на Главната централа на Народна банка на ФНРЈ кај која што се води сметката бр. 800500 — Општ фонд на регресот.

27) Накнадите (регресите) на попустите што се одобрени при продажбата на стоките од широко трошење на парични купони и накнади на разликите што станале поради продажба на стоките од широко трошење во обезбеденото снабдување по намалените пониски (единствени) цени (во натамошниот текст: намалени единствени цени), ќе им се одобруваат на претпријатијата на терет на следните сметки:

а) на терет на сметката бр. 800530 — Регрес на попустот на паричните купони од потрошачките карти за обезбедено снабдување со индустриски производи;

б) на терет на сметката бр. 800540 — Регрес на попустот на боцовите на трговијата по сврзаните цени;

в) на терет на сметката бр. 800550 — Регрес на разликите што станале поради продажбата на шеќерот во обезбеденото снабдување по намалените единствени цени;

г) на терет на сметката бр. 800551 — Регрес на разликите што станале поради продажба на уљето во обезбеденото снабдување по намалените единствени цени;

д) на терет на сметката бр. 800552 — Регрес на разликите што станале поради продажба на месото и маста во обезбеденото снабдување по намалените единствени цени;

е) на терет на сметката бр. 800553 — Регрес на разликите што станале поради продажба на брашното и житариците во обезбеденото снабдување по намалените единствени цени; и

ж) на терет на сметката бр. 800554 — Регрес на разликите што станале поради продажба на други стоки во обезбеденото снабдување по намалените единствени цени.

Состојбата по предните сметки на регресот се пренесува декадно на сметката бр. 800500 — Општ фонд на регресот.

Освен регресите по претходните сметки, на терет на сметката бр. 800500 — Општ фонд на регресот — ќе се одобруваат, според одделни прописи и други регреси на разликите во цените во стопанството.

28) Претпријатијата на трговската мрежа што вршат продажба на мало на стоки од широко трошење со попуст на парични купони од потрошачките карти и на парични купони на бонови на трговијата по сврзаните цени должни се во срок од 5 до 10 дена по истекоот на секоја декада во месецот да поднесат, ба

рање за накнада (регрес) на терет на сметките наведени под а) и б) на точ. 27 од оваа наредба. Барањето за накнада (регрес) се поднесува на вирманскиот налог со кој што се приложува пресметката на накнадата (регресот) и парични купони по кои што им е одобрен попуст на купувачите при продажбата на стоките од широкото трошење во слободната продажба.

Износот на накнадата (регресот) во овој случај претставува разлика помеѓу номиналната вредност на поднесените парични купони и цените на стоките во слободна продажба.

Филијалите на Народната банка на ФНРЈ во местата со поголем број трговски претпријатија ќе извршат временски распоред за примањата на регресните барања во рамките на рокот што е определен за поднесување на истите.

Ако претпријатијата на трговска мрежа има продавници вон од своето седиште, продавниците ги предаваат паричните купони односно бонови на филијалата на Народната банка на ФНРЈ во нивното седиште со потврда во дупликат во која што е означен износот на номиналните вредности на предадените парични купони односно бонови. Врз основа на овие потврди и своето регресно барање претпријатието и поднесува на филијалата на Народната банка на ФНРЈ во своето седиште регресно барање за сите свои продавници.

Кога се поништуваат примените парични бонови и купони ќе се постапува по прописите што важат за поништување даночни и таксени вредносници.

29) Производствените претпријатија што продаваат индустриски прехранбени производи за обезбедено снабдување по намалените единствени цени должни се истовремено кога ги поднесуваат фактурите на наплата да поднесуваат и барање за накнада (регрес) на разликите помеѓу пониските единствени цени и примената накнада по фактурата (намалена единствена цена). Кон барањето за накнада (регрес) мора да се приложи пресметката на регресот која што треба да содржи:

а) пониската единствена цена, фактурна цена (намалена единствена цена) и разликата помеѓу тие цени, и тоа одделно за секој поодделен производ по единица на производот и за вкупната количина на тие производи; и

б) докази за задолжителна испорачка на дотичните производи за обезбедено снабдување по намалените единствени цени.

30) Откупните и други претпријатија што продаваат земјоделски производи по определените намалени единствени цени на големо или на мало, ќе постапуваат што се однесува до издавањето на фактурите и поднесувањето на барањата за накнада (регрес) во сето по претходните точки од оваа наредба.

Накнадата (регресот) во овој случај претставува разлика помеѓу намалената единствена цена на големо или на мало и пониската единствена цена односно државната откупна (сврзана) цена наголемена со трошковите на откупот (со маржата, трошковите на транспортот и со прописаниот кал) и евентуално со данокот на промет на производи.

31) Барањето за накнада (регрес) на разликата помеѓу пониските единствени цени и намалените единствени цени на брашно и житарици за обезбеденото снабдување го поднесуваат претпријатијата на Државниот житен фонд.

32) Барањето за накнада (регрес) на разликите помеѓу пониските единствени цени и намалените единствени цени на месо и маст за обезбедено снабдување го поднесува стопанското претпријатие (производствено, откупно или трговско) што ги произвело овие производи односно што ги набавило по пониските единствени цени или по откупните државни (сврзани) цени, а ги испорачало по намалените единствени цени за обезбеденото снабдување.

33) Претпријатијата од точ. 31 и 32 од оваа наредба должни се кон барањето за накнада (регрес) да приложат пресметка на регресот која што содржи:

а) пониска единствена цена односно откупна државна (сврзана) цена и фактурна цена (намалена единствена цена) и разликата помеѓу тие цени, и тоа одделно за секој поодделен производ и за вкупната количина на тие производи за кои што се бара накнада;

б) податоци за задолжителна испорачка на дотичните производи за обезбеденото снабдување по намалените единствени цени.

Ако подносител на барањето за накнада с претпријатијата кое што ги набавило овие производи, тогаш, покрај горните податоци, поднесува уште и податоци за набавката на тие производи по пониските единствени цени односно по откупните државни (сврзани) цени.

—34) Исплатените износи на накнадите (регресот) по сметките од точ. 27 од оваа наредба Народната банка на ФНРЈ ги пресметува десетодневно на терет на сметката бр. 800500 — Општ фонд на регресот.

IV. Други и завршни одредби

35) Околските (градските) народни одбори не можат да вршат никакви диспозиции по сметката на пазарнишната добивка нити по сметката на разликите во цените на репродукционите материјали што им се испорачани на претпријатијата од локално стопанство, осем во случај на враќање на погрешно уплатените и исправки на погрешно книжените износи.

36) Дистрибутивните органи и трговските претпријатија од точ. 18 од оваа наредба не можат да вршат никаква диспозиција по сметката на разликата во цените на репродукционите материјали што се води на нивно име осем за пренос од својата сметка на сметката на разликите во цените на репродукционите материјали на околскиот односно градскиот народен одбор за случај на испорачка на тие материјали на претпријатијата и органите од точ. 17 од оваа наредба.

37) Враќањето на погрешно уплатените износи на пазарнишната добивка и разликите во цените на репродукционите материјали испорачани на локалното стопанство се врши според прописите што важат за враќањето и прекинжувањето на погрешно наплатените државни приходи.

38) Други државни банки што водат текуќи сметки на претпријатијата што се должни по прописите од оваа наредба да плаќаат пазарнишната добивка, разликите во цените на репродукционите материјали и разликите во цените на стоките во трговијата, ќе постапуваат во сето како што постапуваат филијалите на Народната банка на ФНРЈ.

39) Претпријатијата и продавниците на трговската мрежа на мало и на големо должни се на 12, 13 и 14 јануари 1951 година да извршат попис (инвентарисање) на стоките затечени на нивните стоваришта. Овој попис ќе се изврши според одделните прописи што се издадени за таа цел.

Разликите што се утврдени при пописот (инвентарисањето) како пазарнишната добивка, претпријатијата се должни да ги уплатат кај Народната банка на ФНРЈ и тоа на сметката бр. 800048 — Пазарнишната добивка на запасите на стоките од широкото трошење во трговијата. Овие разлики ќе се уплатат најдоцна до 22 јануари 1951 година.

Ако при инвентарисањето се утврдени негативни разлики во цените на стоките од широкото трошење затоа што за тие стоки е определена намалена единствена цена поради продажба во обезбеденото снабдување, разликите помеѓу набавната цена (пониската единствена цена односно откупната државна (сврзана) цена) и намалената пониска единствена цена ќе му се одобри на претпријатието на терет на горната сметка бр. 800048 — Пазарнишната добивка на запасите на стоки од широкото трошење во трговијата. Со барањето за регрес претпријатието е должно да поднесе еден примерок од заверениот инвентар на стоките што се затечени на неговото стовариште.

Салдото на сметката бр. 800048 — Пазаришна добивка на запасите на стоки од широко трошење во трговијата — нема да се делат на буџетски и регресен дел, по точ. 23—26 од оваа наредба, туку целиот износ ќе се пренесе непосредно на сметката бр. 800500 — Општ фонд на регресот.

Разликите, пак што се утврдени при пописот (инвентарисањето) како позитивни разлики во цените на стоките во трговијата, претпријатијата исто така до 22 јануари 1951 година ќе ги уплатат на овојата одделна сметка на разликите на цените на стоките во трговијата, кај Народната банка на ФНРЈ во смисла на прописот од точ. 10 од оваа наредба.

40) Прописите од оваа наредба не се однесуваат до пазаришната добивка што се остварува во угостителството нити до накнадите (регресот) на разликите што станале поради дадените попусти во цените на угостителските услуги.

41) Производствените претпријатија од локалното стопанство, наведени во точ. 16 од оваа наредба (државни индустриски и занаетски производствени претпријатија од локално значење, занаетските производствени задруги, производствените претпријатија на општествените организации и приватните занаетски дукани) ќе ги утврдат, според состојбата на 1 јануари 1951 година, запасите на репродукционите материјали набавени по општодржавниот план на расподелбата по пониските единствени цени и разликата помеѓу повисоките единствени (комерцијални) цени и пониските единствени цени односно — во поглед на земјоделските производи — разликата помеѓу определените цени за слободен откуп и откупните државни (сврзани) цени на затечениот запас на тие материјали. Пресметаната разлика должни се овие претпријатија да ја уплатат најдоцна до 22 јануари 1951 година и тоа на сметката бр. 800148 — Пазаришна добивка на запасите на репродукциони материјали затечени во локалното стопанство.

Пазаришната добивка што ќе биде уплатена на сметката од претходниот став нема да се дели на буџетски и регресен дел по точ. 23—26 од оваа наредба туку целиот износ ќе се пренесе непосредно на сметката бр. 800500 — Општ фонд на регресот.

42) За сите случаи на повреда на прописите од оваа наредба одговорните лица ќе бидат казнети по прописите од Законот за даноците и Уредбата за данокот на промет на производи односно по прописите од Уредбата за финансиските прекршоци.

43) Со оваа наредба се заменува Напатството за пресметување и начинот на уплатување пазаришната добивка како и разликата во цените на сировини и материјали намењети за локално производство за слободна продажба бр. 11100 („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 33 од 3 мај 1950 година).

44) Оваа наредба ќе се применува од 15 јануари 1951 година. По исклучение прописите од точ. 15—22 од оваа наредба ќе се применуваат од 1 јануари 1951 година.

Бр. 900

11 јануари 1951 година

Белград

Министер на финансите на ФНРЈ,
Добривоје Радосављевиќ, с. р.

34.

Врз основа на чл. 5 од Законот за „Партизанската споменица 1941“ („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 43/46) и чл. 6 од Правилникот за извршување Законот за „Партизанската споменица 1941“ („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 62/46) издавам

НАРЕДБА

ЗА ИСПЛАТА НА НАКНАДАТА НА ТРОШКОВИТЕ ЗА КОРИСТЕЊЕ ГОДИШЕН ОДМОР НА НОСИТЕЛИТЕ НА „ПАРТИЗАНСКАТА СПОМЕНИЦА 1941“

1. Како накнада на трошковите за користење годишен одмор во 1951 година на носителите на „Пар-

тизанска споменица 1941“ ќе им се исплатува износ од 6.000 динари.

Накнадата на трошковите за користење годишен одмор на носителите на „Партизанска споменица 1941“ ќе ја исплатува само Народната банка на ФНРЈ.

2. Ако на носителот на „Партизанска споменица 1941“ му е издадена Споменицата во 1951 година (ова се утврдува од датата на изданието на самата книшка на Споменицата) — исплатата ќе се изврши и за 1947, 1948, 1949 и 1950 година.

3. Ако на носителот на „Партизанска споменица 1941“ му е издадена Споменицата во 1950 година (ова се утврдува од датата на изданието на самата книшка на Споменицата), а накнадата не е исплатена на 1947, 1948, 1949 и 1950 година, исплатата ќе се изврши и за овие години кога ќе се врши исплата за 1951 година.

4. Ако книшката на Споменицата носи дата на изданието од 1946, 1947, 1948, или 1949 година, а накнада за користење годишен одмор не е исплатена за 1947, 1948, 1949 или 1950 година, Народната банка на ФНРЈ не може да изврши исплата за овие години без претходно одобрение од Министерството на финансите на ФНРЈ. За 1946 година не може да се исплатува накнада ни во кој и да било случај.

Секоја исплата на накнадата на трошковите за користење годишен одмор на носител на „Партизанска споменица 1941“ мора задолжително да се забележи во соодветната рубрика на книшката од Споменицата.

5. Оваа наредба влегува во сила со денот на објавувањето во „Службениот лист на Федеративна Народна Република Југославија“.

Бр. 12

2 јануари 1951 година

Белград

Министер на финансите на ФНРЈ,
Добривоје Радосављевиќ, с. р.

35.

Врз основа на чл. 4 од Уредбата за надлежноста за определување и контрола на цените и тарифите („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 63/50) и точ. 3 од Наредбата за утврдување производите на кои што ќе им ги определуваат цените Владата на ФНРЈ, Министерот на финансите на ФНРЈ и Претседателот на Советот за промет со стоки на Владата на ФНРЈ („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 66/50), во согласност со Министерот на финансите на ФНРЈ, донесувам

РЕШЕЊЕ

ЗА ЕДИНСТВЕНИТЕ ЦЕНИ ВО ПРОДАЖБАТА НА МАЛО ЗА СОЛ И ПЕТРОЛ ЗА ОСВЕТЛЕНИЕ ВО СЛОБОДНАТА ПРОДАЖБА

1. За сол и петрол за осветление се определуваат следните единствени продавни цени на мало во слободната продажба:

а) Кујнска сол — — — —	Дин. 10.—	за 1 кг
б) Сол за рибари — — — —	„ 4,50	„ 1 „
в) Сол за добиток — — — —	„ 5.—	„ 1 „
г) Петрол за осветление — — — —	„ 50.—	„ 1 лит.

Овие цени важат на целата територија на Федеративна Народна Република Југославија.

2. Поблиски напатствија за извршувањето на ова решение ќе пропитува, по потреба, Уред за цени на Советот за промет со стоки на Владата на ФНРЈ.

3. Ова решение ќе се применува од 15 јануари 1951 година.

Со влегувањето во сила на ова решение престануваат да важат претходните цени на мало за сол и петрол за осветление што се определени по досегашните прописи.

Бр. 562

11 јануари 1951 година

Белград

Министер на Владата на ФНРЈ
Претседател на Советот за промет со стоки,
Осман Карабеговиќ, с. р.

Министер на финансите на ФНРЈ,
Добривоје Радосављевиќ, с. р.

36.

Врз основа чл. 15 од Уредбата за трошковите на државните трговински претпријатија („Службен лист на ФНРЈ”, бр. 3/51), во согласност со Министерот на финансите на ФНРЈ, донесувам

РЕШЕНИЕ

ЗА РАБАТИТЕ И МАРЖИТЕ ВО ТРГОВИЈАТА

I. За производите во трговскиот промет се определуваат следни рабаги и маржи:

ПРОИЗВОДИ НА ГРАНКАТА	Рабаг во %				Маржа во %					
	за трговијата на големо	за трговијата на мало	Просечен допадок за појаси на допремање	Вкупно	за производите по единствените продајни цени на производителот			за производите по слободно форм.		
					за тргов. на големо	за тргов. на мало	Вкупно	за тргов. на големо	за тргов. на мало	Вкупно
	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
112 Производство и преработка на јаглен — —	—	—	—	—	—	12	12	—	—	—
114 Црна металургија, 115 металургија на разнобојни метали и 117 индустрија на метали	—	—	—	—	—	—	—	1	3	4
116 Производството, оплеменување и преработка на неметални руди:										
1) сол — — — — —	3,5	5,0	1,5	10	—	—	—	—	—	—
2) други производи на гранката 116 — —	—	—	—	—	—	—	—	1,5	3,5	5
119 Електроиндустрија:										
1) приемници за радиодифузија (радио-апарати) — — — — —	—	—	—	—	—	—	—	0,7	2,3	3,0
2) други производи на гранката 119 — —	—	—	—	—	—	—	—	1,0	4,0	5,0
120 Хемиска индустрија:										
1) сапун — — — — —	4,0	7,0	0,5	11,5	—	—	—	—	—	—
2) други производи на гранката 120 — —	—	—	—	—	—	—	—	2,0	5,0	7,0
121 Индустрија на градежен материјал: — — —	—	—	—	—	—	—	—	1	3	4
122 Дрвна индустрија:										
1) кибрит — — — — —	1	2,5	0,15	3,65	—	—	—	—	—	—
2) други производи на гранката 122 — —	—	—	—	—	—	—	—	0,5	3	3,5
123 Индустрија на дрвењача, целулоза и папир	4	8	0,5	12,5	4	8,5	12,5	1,5	3	4,5
124 Текстилна индустрија — — — — —	—	—	—	—	—	—	—	0,2	1,5	1,7
125 Индустрија на кожи и обувки — — — — —	—	—	—	—	—	—	—	0,3	2,0	2,3
126 Индустрија на гума — — — — —	—	—	—	—	—	—	—	0,3	2,0	2,3
128 Графичка индустрија (книги и списанија) — —	—	20	—	20	—	—	—	—	—	—
129 Индустрија на тутун — — — — —	0,6	2,5	—	3,1	—	—	—	—	—	—
313 Експлоатација на шуми:										
1) огревно дрво — — — — —	—	—	—	—	—	8	8	—	—	—
2) други производи на гранката 313 — —	—	—	—	—	—	—	—	—	8	8
Производи на гранката: 127, 211, 212, 213, 214, 215 и 216 и тоа:										
1) леб — — — — —	—	6,5	—	6,5	—	—	—	—	—	—
2) брашно во продажба на мало — — — — —	—	—	—	—	—	7	7	—	—	—
3) шеќер — — — — —	2	6,5	0,5	9,0	—	—	—	—	—	—
4) маст, уље и орнз — — — — —	3	10,5	0,5	14	—	—	—	—	—	—
5) житарици во продажба на мало — — — — —	—	—	—	—	—	10	10	—	—	—
6) свеже месо и риба — — — — —	—	12	—	12	—	12	12	—	2,0	2,0
7) млеко — — — — —	—	20	—	20	—	20	20	—	4	4
8) преработувачки од млеко — — — — —	—	—	—	—	—	2,5	2,5	0,4	1,4	1,4
9) грав — — — — —	—	—	—	—	—	6	6	—	2	2
10) компир — — — — —	—	—	—	—	—	10	10	—	3	3
11) свеже овоштие — — — — —	—	—	—	—	—	—	—	—	15	15
12) свеж зарзават — — — — —	—	—	—	—	—	—	—	—	12	12
13) живина — — — — —	—	—	—	—	—	4	4	—	2	2
14) јајца — — — — —	—	—	—	—	—	2,5	2,5	—	1	1
15) други производи на гранката 127 — —	2	9,5	0,5	12	3	9	12	0,5	2	2,5
16) други производи на гранката 211 и 216 —	—	—	—	—	—	4	4	—	1	1

За производите за кои што во погорната табела не се определени работи, доколку ќе се продаваат по единствените продавни цени на мало, ќе важат до наредна наредба досегашните работи што се определени во решенијата за работите и маржите што се објавени во „Службениот лист на ФНРЈ“, бр. 1 и 2/50.

Министерот на трговијата и снабдувањето на народната република може наместо на маржи што се определени во погорната табела за свеже овоштие и зарзават да определи маржи во апсолутните износи од единицата на мера, било за поодделен вид на зарзават односно овоштие, било за овоштие односно зарзават како група производи.

II. Работите од точката 1 на ова решение се применуваат на производите за кои што се прописани единствени продавни цени на мало а маржи на сите други производи.

III. Со работите што се определени во точ. 1 на ова решение се покриваат сите трошкови од чл. 2 на Уредбата за трошковите на државните трговски претпријатија.

Со маржите што се определени во точ. 1 на ова решение се покриваат сите трошкови од чл. 1 на Уредбата за трошковите на државните трговски претпријатија осем зависните трошкови. Зависните трошкови (утовар, истоварување, превозење и подвоз за случај да паѓаат на терет на трговското претпријатие) во стварно платените износи, што одговараат на прописаната тарифа за односниот вид на услуги, трговските претпријатија засметуваат одделно на цената по која што ја набавиле стоката.

Трговските претпријатија засметуваат маржа по цената по која што ја набавиле стоката.

IV. Просечните додаци за појасите на допрема служат за да се покријат поголеми трошкови на допремата на оние трговски претпријатија на мало што се навоѓаат во првиот, вториот, третиот и четвртиот појас на допремање.

Првиот појас на допремањето ги опфаќа сите трговски претпријатија на мало што се навоѓаат во местата што се оддалечени преку 5 километра а вклучително до 15 километра од нивната истоварна станица.

Вториот појас на допремањето ги опфаќа сите трговски претпријатија на мало што се навоѓаат во местата што се оддалечени преку 15 км а вклучително до 30 км од истоварната станица.

Третиот појас на допремањето ги опфаќа сите трговски претпријатија на мало што се навоѓаат во местата што се оддалечени преку 30 км а вклучително до 45 км од истоварната станица.

Четвртиот појас на допремање ги опфаќа сите трговски претпријатија на мало што се навоѓаат во местата што се оддалечени преку 45 км од нивната истоварна станица.

Ако е истоварната станица на трговското претпријатие на мало наедно и истоварна станица на производственото претпријатие односно на трговското претпријатие на големо (заедничка истоварна станица) а овие претпријатија не се навоѓаат во истото место појасите на допремање ќе се определуваат според оддалеченоста помеѓу трговските претпријатија на мало и местото на производителното претпријатие односно трговското претпријатие на големо.

На начинот од погорниот став ќе се определуваат појасите на допремање и тогаш кога според договорот за испорачка на трговското претпријатие на мало не му се вршат преку неговата истоварна станица, туку на некој друг начин.

V. Производствените претпријатија односно трговските претпријатија на големо ќе им одобруваат на трговските претпријатија на мало, покрај работите што им припаѓаат по прописите на ова решение уште и следните додатоци за појасите на допремање:

За производите	Додаток за појасите на допремањето во %			
	I	II	III	IV
1) Сол	1,5	3,0	4,5	6,0
2) прехранбени производи, сапун и производи на гранката 123	0,5	1,0	1,5	2,0
3) кибрит	0,15	0,30	0,45	0,60

Предните додатоци за појасите на допремање ќе ги одобруваат производствените претпријатија односно трговските претпријатија на големо од просечниот додаток за појасите на допремање.

Производствените претпријатија и трговските претпријатија на големо должни се да водат книговодствена евиденција како на примените просечни додатоци за појасите за допремање така и на додатоците за појасите за допремање што ќе ги одобрат во смисла на оваа точка.

Ако е износот на стварно одобрените додатоци за појасите на допремањето помал од износот на примените просечни додатоци, претпријатијата од претходниот став ја уплатуваат таа разлика во буџетот на надлежниот орган. Ако е износот на стварно одобрените додатоци за појасите на допремање поголем од износот на примените просечни додатоци, претпријатијата од претходниот став имаат право на накнада на таа разлика од буџетот на надлежниот орган.

VI. Производите со единствени продавни цени на мало продавачот (производствените претпријатија и трговските претпријатија на големо) ги испорачува франко вагонот, шлеп или бродот на истоварната станица на купувачот. Сите трошкови до истоварната станица на купувачот подвоз, претоварување, ако се превози стоката со нормален или мал колосек или со железница и брод, осигурување, загуба на стоката и сл.) ги сноси продавачот.

Кога купувачот се навоѓа во исто место во кое што и продавачот или на далечина од 5 км од тоа место, продавачот му испорачува на купувачот производи од погорниот став франко своето стовариште.

Во случаите што се споменати во ставот 6 и 7 на точ. IV на ова решение со договор помеѓу продавачот и купувачот ќе се определи да ли испорачката на стоката ќе се врши франко стовариштето на продавачот или франко стовариштето на купувачот.

Производите со единствени продавни цени на производителот производствените претпријатија ги испорачуваат франко истоварната станица на купувачот на ист начин како и производите со единствените продавни цени на мало. Трговските претпријатија на големо производите со единствените продавни цени на производителот ги испорачуваат франко своето стовариште.

VII. Кога купувачите во смисла на ова решение превземаат од стовариштето на производителот стока со единствени цени во продажбата на мало, или со единствени продавни цени на производителот и ја превозат на свој трошок до својата истоварна станица или стовариште, производствените претпријатија должни се да ги одобрат сите трошкови во оној износ што би ги имал самиот производител да ја врши испорачката франко вагон, шлеп или брод на истоварната станица на купувачот. Истото важи и за случајот кога трговското претпријатие на мало превзема од стовариштето на трговското претпријатие на големо стока со единствени цени во продажбата на мало и ја превози на свој трошок до својата истоварна станица или стовариште.

Одредбите на погорниот став не важат за случајот ако се навоѓаат продавачот и купувачот во исто место или им е истоварната станица заедничка.

VIII. Ако е местото на трговското претпријатие на големо или на трговското претпријатие на околскиот сојуз на земјоделските задруги оддалечено преку 10 км од нивната истоварна станица, производственото претпријатие е должно кај испорачката на производите со единствена продавна цена на мало да им

ги накнади и трошковите на превозот од истоварната станица до нивното стовариште во стварно платените износи, а во границите на прописаната тарифа за односниот вид на услуги.

Кога трговското претпријатие на околинскиот задружен сојуз купува производи со единствени продавни цени на мало од стовариште на државно трговско претпријатие на големо, а местото на трговското претпријатие на околинскиот задружен сојуз се навоѓа далеку преку 10 км од неговата истоварна станица, продавачот е должен на купувачот да му ги накнади и трошковите на превозот од истоварната станица до стовариштето на купувачот.

IX. Кога државното трговско претпријатие на мало или претпријатие на околински задружен сојуз испорачува од своето стовариште стока за која што не се определени единствени продавни цени на мало на своја продавница што е оддалечена преку 5 км од стовариштето, му припаѓа право на својата продавна цена да ги засмета трошковите на превозот од стовариштето до продавницата.

X. На трговските претпријатија на мало и на задружите производствените претпријатија им одобруваат рабат на трговијата на големо, рабат на трговијата на мало и додаток за односниот појас на допремање, а на сите други купувачи рабат на трговијата на големо, рабат на трговијата на мало и просечен додаток за појасот на допремање.

Кога трговските претпријатија на мало и задружите купуваат стока непосредно од производственото претпријатие имат право да засметаат и маржа на трговијата на големо.

XI. Кога државно трговско претпријатие на големо продава стока на трговско претпријатие од околински сојуз на земјоделските задруги, работот односно маржата што се определени во точ. I на ова решение за трговијата на големо се дели помеѓу нив така да му припаѓа на трговското претпријатие од околинскиот сојуз:

а) 75% при испорачка стока на трговското претпријатие од околинскиот сојуз непосредно од стовариштето на производственото претпријатие;

б) 50% при испорачката на стока на трговското претпријатие на околинскиот задружен сојуз од стовариштето на трговското претпријатие на големо;

в) 25% при испорачка непосредно на задружите по налог на трговското претпријатие на околинскиот задружен сојуз било од стовариштето на производственото претпријатие било од стовариштето на трговското претпријатие на големо.

XII. Кога трговското претпријатие на големо испорачува стока на трговско претпријатие на мало непосредно од стовариштето на производственото претпријатие (транзитна испорачка) му припаѓа само 50% од работот односно од маржата на трговијата на големо. Остатокот припаѓа на трговското претпријатие на мало.

XIII. Кога исклучително во прометот учествуваат две трговински претпријатија на големо или две трговски претпријатија на мало, не може секој од нив да го користи целиот рабат односно целата маржа, туку работот односно маржата се дели помеѓу нив сразмерно на нивните трошкови во односниот промет.

Одредбата на погорниот став не важи за случајот кога во прометот учествува покрај државното трговско претпријатие на големо и трговско претпријатие на околински сојуз на земјоделските задруги. За овој случај важат одредбите на точ. XI на ова решение.

XIV. Кога во прометот на производите за кои што во точ. I на ова решение е определен рабат или маржа само за трговијата на мало, учествува покрај трговското претпријатие на мало и трговското претпријатие на големо, на ова му припаѓа 25% од работот односно маржата определена за трговијата на мало.

XV. Кога трговското претпријатие откупува земјоделски производи непосредно од производителот поради продажба на мало преку свои продавници му

припаѓа покрај маржата што е определена во точ. I на ова решение и определена маржа на откупот.

XVI. Кога трговското претпријатие купува непосредно од производителот или од откупното претпријатие свеже овоштие, зарзават, живина, јајца, риба, млеко и млечни производи, сланина, суво месо и сл. има право покрај определената маржа и зависните трошкови во цената да ги засмета и загубите на тие производи што настанале при нивниот транспорт од утоварната станица на откупното претпријатие односно производителот до својата истоварна станица. Кога стоката не се превози со железница или брод, туку со некое друго превозно средство, загубите при транспортот трговското претпријатие ги засметува од местото на утоварот во превозното средство до своето стовариште.

Трговското претпријатие на име загубата од погорниот став засметува:

а) за превоз до 30 км половина на процентот кој што како транспортна загуба е прописан во наредбата за определување норми на загубите на стоката во трговскиот промет („Службен лист на ФНРЈ”, бр. 87/47);

б) за превоз преку 30 км целиот процент кој што за односниот производ како транспортна загуба е прописан во Наредбата за определување норми на загуби на стоката во трговскиот промет.

XVII. Кога производственото претпријатие ги продава сопствените производи на мало во своите продавници, има право на вкупниот рабат односно маржата што се определени во точ. I на ова решение.

XVIII. Кога увознички претпријатија продаваат увезена стока на трговската мрежа, прописите на ова решение што се однесуваат на производствените претпријатија важат исто и за увозничките претпријатија.

XIX. Ова решение влегува во сила со денот на објавувањето во „Службениот лист на Федеративна Народна Република Југославија”, а ќе се применува од 15 јануари 1951 година.

Бр. 607

12 јануари 1951 година

Белград

Министер на Владата на ФНРЈ
Претседател на Советот за промет со стоки
Осман Карабеговиќ, с. р.

Согласен,
Министер на финансии на ФНРЈ,
Добривоје Радосављевиќ, с. р.

37.

Врз основа на чл. 7 од Уредбата за трошковите на државните трговски претпријатија, по предлог од Претседателот на Советот за промет со стоки на Владата на ФНРЈ, донесувам

РЕШЕНИЕ

ЗА ОПРЕДЕЛУВАЊЕ ПРОЦЕНТОТ ЗА ПРЕСМЕТУВАЊЕ ДОПРИНОСОТ ЗА АМОРТИЗАЦИЈА НА ОСНОВНИТЕ СРЕДСТВА (ИНВЕНТАРОТ, УРЕДИТЕ И ПРЕВОЗНИТЕ СРЕДСТВА) НА ДРЖАВНИТЕ ТРГОВСКИ ПРЕТПРИЈАТИЈА

I. Се определуваат следните проценти за амортизација на основните средства (инвентарот, уредите и превозните средства) на државните трговски претпријатија:

а) за државните трговски претпријатија на големо	0,015%
б) за државните трговски претпријатија на мало	0,075%

II. Доприносот за амортизацијата што се добива со пресметка на процентот што е определен во точ. I од остварениот промет на претпријатието се дели и се уплатува според својата намена (чл. 5 од Уредбата за трошковите на државните трговски претпријатија):

а) $\frac{2}{3}$ (две третини) во Општодржавниот амортизационен фонд при Државната инвестициона банка на ФНРЈ; и

б) $\frac{1}{3}$ (една третина) во амортизациониот фонд на претпријатијата при Државната инвестициона банка на ФНРЈ.

III. Ако се работните простории на државното трговско претпријатие во целост или делимично сместени во сопствени згради, амортизацијата на тие згради се врши од износите што се добивени според Решението од Претседателот на Советот за промет со стоки на Владата на ФНРЈ за определување процентот за пресметување доприносот за закупнини на работните простории на државните трговски претпријатија.

IV. Државно трговско претпријатие чии што работни простории се сместени во целост во сопствени згради е должно, најдоцна до 15-ти во наредниот месец пресметатиот износ за закупнини на работните простории да го подели и уплати:

а) $\frac{2}{3}$ (две третини) во Општодржавниот амортизационен фонд при Државната инвестициона банка на ФНРЈ; и

б) $\frac{1}{3}$ (една третина) во амортизациониот фонд на претпријатието при Државната инвестициона банка на ФНРЈ.

V. Државно трговско претпријатие чии што работни простории делимично се сместени во сопствени, а делимично во туѓи згради од пресметатиот износ за закупнини на работните простории прво исплатува закупнина на туѓите работни простории, а остатокот го распоредува и исплатува како е изложено во точ. IV од ова решение.

Исплатата на закупнината може да се врши најмногу во висина до 80% од пресметатиот износ за закупнини на работните простории. Ако закупнините преминуваат 80% од пресметатиот износ, претпријатието ја покрива разликата од трошковите на набавката и продажбата.

VI. Ова решение ќе се применува од 1 јануари 1951 година.

Бр. 606

12 јануари 1951 година

Белград

Министер на финансите на ФНРЈ,
Добривоје Радосављевиќ, с. р.

Министер на Владата на ФНРЈ

Претседател на Советот за промет со стоки,

Осман Карабеговиќ, с. р.

38.

Врз основа на чл. 5 и 9 од Уредбата за платите на персоналот во трговијата на мало („Службен лист на ФНРЈ”, бр. 63/50), во согласност со Министерот на финансите на ФНРЈ, донесувам

РЕШЕНИЕ

ЗА ОПРЕДЕЛУВАЊЕТО НА ПРОСЕЧНИТЕ И ИНДИВИДУАЛНИТЕ ТРОШКОВИ НА ТРГОВИЈАТА И ПРОСЕЧНИОТ И ИНДИВИДУАЛНИОТ ПРОЦЕНТ НА ФОНДОТ НА ПЛАТИТЕ

1) Се определуваат следните просечни трошкови на трговијата за поодделни народни републики:

	од прометот
за Народна Република Србија	3,2%
за Народна Република Хрватска	3,1%
за Народна Република Словенија	3,0%
за Народна Република Босна и Херцеговина	3,1%
за Народна Република Македонија	2,8%
за Народна Република Црна Гора	3,3%

2) Се определува следен просечен процент на фондот на платите за поодделни народни републики:

	од трошковите на трговијата
за Народна Република Србија	61,0%
за Народна Република Хрватска	60,0%
за Народна Република Словенија	60,0%
за Народна Република Босна и Херцеговина	61,0%
за Народна Република Македонија	60,0%
за Народна Република Црна Гора	61,0%

3) Врз основа трошковите на трговијата од точка 1 и процентот на фондот на платите од точка 2 на ова решение министерот на трговијата и снабдувањето на народната република во согласност со Министерот на финансите на народната република ќе ги спредели просечните трошкови на трговијата и просечниот процент на фондот на платите за секоја поодделна околина (град и реон) на територијата на односната народна република.

За поодделна околина (град, реон) може врз основа на нејзиниот вкупен планиран промет да се определи поголем или помал процент на трошковите на трговијата од процентот од точка 1 определен за односната народна република со тоа просекот на трошковите на трговијата за сите околии (градови, реони) на народната република да не може да биде поголем од просечниот процент што е определен во точката 1 за таа народна република.

За поодделна околина (град, реон) не може да се определи поголем процент на трошковите на трговијата од просечниот процент на работите и маржите пресметан врз основа на планираниот промет на односната околина (град, реон) и определените проценти на работите и маржите.

За поодделна околина (град, реон) може врз основа на нејзините планирани трошкови на трговијата, да се определи висок или понизок процент на фондот на платите од процентот од точка 2 што е определен за односната народна република, со тоа процентот на фондот на платите во просекот за сите околии (градови, реони) на народната република да не може да биде поголем од процентот што е определен во точката 2 за таа народна република.

4) Врз основа на трошковите на трговија и процентот на фондот на платите што се определени во точката 3 на ова решение извршниот одбор на економскиот (градскиот, реонскиот) народен одбор ќе ги определи индивидуалните трошкови на трговијата и процентот на фондот на платите за секој трговско претпријатие на мало од локално значење на територијата на околината (градот, реонот) осем за трговската мрежа од точката 15 на ова решение.

5) За поодделно претпријатие може врз основа на неговиот планиран промет и неговиите планирани работи и маржи, да се определи поголем или помал процент на индивидуалните трошкови на трговијата од процентот од точката 3 на ова решение, со тоа просекот на трошковите за сите претпријатија во околината (градот, реонот) да не може да биде поголем од просечниот процент што е определен за таа околина (град, реон).

За поодделно претпријатие не може да се определи поголем процент на трошковите од просечниот процент на работите и маржите пресметан врз основа на вкупниот промет на односното претпријатие и прописаните проценти на работите и маржите.

За поодделно претпријатие може врз основа на неговите планирани трошкови на трговијата, да се определи поголем или помал процент на фондот на платите од просечниот процент што е определен за односната околина (град, реон), со тоа тој процент во просек за сите претпријатија во околината да не може да биде поголем од процентот што е определен за таа околина (град, реон).

6) Индивидуалните трошкови на трговијата и процентот на фондот на платите за трговското претпријатие од републичко значење и индустриски продавници на производствените претпријатија од репу-

бличко значење ги определува министерот на трговијата и снабдувањето на народната република во согласност со министерот на финансите на народната република.

Ако претпријатието од погорниот став има свои продавници на територијата на народната република на чие што подрачје се навоѓа седиштето на претпријатието, индивидуалните трошкови на трговијата и индивидуалниот процент на фондот на платите го определува на претпријатието (за сите негови продавници) министерот на трговијата и снабдувањето и министерот на финансите на народната република на чија што територија се навоѓа седиштето на претпријатието.

За поодделно претпријатие (продавница) од првиот став на оваа точка може, врз основа на неговиот планиран промет и неговите планирани работи и маржи, да се определат поголем или помал процент на индивидуалните трошкови на трговијата од процентот од точката 1 на ова решение, со тоа просекот на трошковите на трговијата за сите такви претпријатија (продавници) во народната република да не може да биде поголем од процентот што е определен во точката 1.

За поодделно претпријатие (продавница) од првиот став од оваа точка не може да се определат поголем процент на индивидуалните трошкови на трговијата од просечниот процент на работите и маржите што е пресметан врз основа на планираниот промет на претпријатието (продавницата) и пропишаните проценти на работите и маржите.

За поодделно претпријатие (продавница) од првиот став на оваа точка може, врз основа на неговите планирани трошкови на трговијата, да се определат поголем или помал процент на фондот на платите од процентот што е определен во точката 2 на ова решение, со тоа тој процент во просек за сите претпријатија да не може да биде поголем од процентот што е определен во точката 2 на ова решение.

7. Просечните трошкови на трговијата за околицата (градот, реонот) и индивидуалните трошкови на трговијата за поодделни претпријатија се определуваат во процентот од планираниот промет на мало врз основа на проверените податоци за стварните трошкови на трговијата од минатиот период и можноста за нивното намалување со оглед на наголемувањето на стокниот промет и подобрувањето на организацијата на работењето на трговските претпријатија врз основа на остварените работи и маржи во минатиот период и планираните работи и маржи за идниот период. При тоа извршниот одбор на околинскиот (градскиот, реонскиот) народен одбор ќе постави по прописите од точката 2, 3 и 4 на Налатствието за начинот за определување на индивидуалните трошкови на набавката и продажбата на државните трговски претпријатија („Службен лист на ФНРЈ“ бр. 44/50).

8. Просечниот процент на фондот на платите за околицата (градот, реонот) се определува од вкупните трошкови на трговијата (трошковите на набавката и продажбата на повеќе нормираните доприноси) на околицата (градот, реонот) а врз основа на одобрената квота на работната сила и просечната основна плата, при што во квотата на работната сила не влегува персоналот што е запослен на споредните дејности.

Индивидуалниот процент на фондот на платите за поодделно претпријатие се определува од неговите индивидуално определени трошкови на трговијата, а врз основа на бројната состојба на персоналот во претпријатието и просечната бруто плата (основната плата во нето износ повеќе 1 и 2 разлика), имајќи при тоа пред вид можноста да се намали бројот на персоналот.

9. Индивидуалните трошкови на трговијата претпријатието ги пресметува месечно врз основа на определениот процент на индивидуалните трошкови од

прометот на мало. Под прометот на мало се подразбира прометот што е извршен преку продавниците со наплата во готови пари или со вирман. Во прометот на мало не влегува остварениот меѓутрговски промет (промет меѓу трговските претпријатија на мало).

Ако е износот на индивидуалните трошкови на трговијата, што се добива со пресметка на начинот од погорниот став, помал од износот на остварените работи и маржи, така настанатата позитивна разлика државните трговски претпријатија ја уплатуваат во буџетот на надлежниот орган.

10. Ако се стварните трошкови на набавката и продажбата на трговското претпријатие помали од индивидуалните трошкови на набавката и продажбата, разликата ја претставува заштедата на индивидуалните трошкови на набавката и продажбата. Индивидуалните трошкови на набавката и продажбата се утврдуваат на тој начин што од износот на индивидуалните трошкови на трговијата, пресметан во смисла на точка 9 на ова решение се одбиваат износите на нормираните доприноси (допринос за амортизација на основните средства, за фондот на раководството, за фондот за рационализација и за издигањето кадри).

11. Трговските претпријатија внесуваат во својот фонд на платите до 60% од остварената заштеда на индивидуалните трошкови на набавката и продажбата.

Процентот од остварената заштеда во рамките на границата од погорниот став за поодделно претпријатие го определува органот што му ги определува на претпријатието индивидуалните трошкови на трговијата водејќи при тоа сметка за висината на остварената заштеда и за начинот на кој што е остварена заштедата.

Делот на остварената заштеда што ќе преостане после одбитокот на делот за фондот на платите, државното трговско претпријатие го распоредува:

а) во фондот на раководството	40%
б) во фондот за рационализација	40%
в) во фондот за културно-просветна работа на синдикатот	20%

Пресметката и распоредот на остварените заштеди се врши секој месец.

12. Ако трговското претпријатие оствари помал износ на работи и маржи од износот на индивидуалните трошкови на трговијата, стварно остварениот износ на работите и маржите ќе се смета за износ на индивидуалните трошкови на трговијата.

13. Фондот на платите на претпријатието се пресметува врз основа на определен процент на фондот на платите од износот на индивидуалните трошкови на трговијата добивен со пресметка на начинот што е пропишан во точката 9 на ова решение.

14. За случајот кога се стварните трошкови на набавката и продажбата поголеми од индивидуалните трошкови на набавката и продажбата што се утврдени по точката 10 на ова решение пречекорувањето се подмирува од фондот на платите на тој начин за пречекорениот износ да се намали фондот на платите.

15. Просечните трошкови на трговијата од точката 1 и просечниот процент на фондот на платите од точката 2 на ова решение не важат додека не се донесе друга одредба за трговската мрежа на земјоделските задруги и нивните сојузи, како ли за претпријатијата на инвалидските организации.

Персоналот што е запослен во трговската мрежа од погорниот став ќе прима полни основни плати и други принадлежности (лични додатоци, премии и т.н.) според важеките прописи со тоа за овој персонал в званијата продавач, помлад стопански помошник, стопански помошник, постар стопански помошник и стопански раководител да важат основните плати што се определени во членот 2 од Уредбата за платит на персоналот во трговијата на мало.

16. Ако министерот на трговијата и снабдувањето на народната република реши да се применат прописите од Уредбата за платите на персоналот во трго

вијата на мало и на продавниците и на трговската мрежа од првиот став точ. 15 на ова решение, индивидуалните трошкови на трговијата и индивидуалниот процент на фондот на платите во тој случај ќе го определи извршниот одбор на околинскиот (градскиот, реонскиот) народен одбор по предлог на околинскиот сојуз на земјоделските задруги односно на инвалидската организација.

Продавниците на земјоделските задруги, трговските претпријатија на околинските сојузи на земјоделските задруги и претпријатијата на инвалидските како и на другите општествени организации слободно располагаат со делот на заштедата што преостанува по одбивањето на процентот за фондот на платите (точка 11 на ова решение).

17. Ова решение влегува во сила со денот на објавувањето во „Службениот лист на Федеративна Народна Република Југославија“ а ќе се применува од 1 февруари 1951 година.

Бр. 582

11 јануари 1951

Белград

Министер на Владата на ФНРЈ

Претседател на Советот за промет со стоки,
Осман Карабеговиќ, с. р.

Согласен:

Министер на финансите на ФНРЈ,
Добривоје Радосављевиќ, с. р.

39.

Врз основа на чл. 2 став 3 од Уредбата за платите на персоналот во трговијата на мало („Службен лист на ФНРЈ“ бр. 63/50) донесувам

РЕШЕНИЕ

ЗА НАГОЛЕМУВАЊЕТО НА ОСНОВНИТЕ ПЛАТИ НА ПЕРСОНАЛОТ СО ЗВАНИЈАТА ПРОДАВАЧ, ПОМЛАД СТОПАНСКИ ПОМОШНИК, СТОПАНСКИ ПОМОШНИК, ПОСТАР СТОПАНСКИ ПОМОШНИК И СТОПАНСКИ РАБОТОВОДИТЕЛ НА РАБОТА ВО ЖЕЛЕЗАРСКАТА И ХЕМИСКАТА ГРАНКА НА ТРГОВИЈАТА

1. На персоналот со звањата продавач, помлад стопански помошник, стопански помошник, постар стопански помошник и стопански работоводител на работата во трговските претпријатија (на мало и на големо) во железарската и хемиската гранка, како и на персоналот со овие звањата на работа во продавниците на мешовитите претпријатија што продаваат само железарски стоки, бои и хемикалии, му се наголемува основната плата определена во чл. 2 од Уредбата за платите на персоналот во трговијата на мало за 15%.

2. Нагодемените плати во смисла на погорниот став ќе се пресметуваат и ќе се исплатуваат во износи пресметани во смисла на Решението за наголемување платите на работниците, службениците и наместениците и табелата на пресметаните досегашни плати на службениците („Службен лист на ФНРЈ“ бр. 10/50).

3. Одредбите на ова решение се однесуваат на трговските претпријатија што се споменати во точ. 1, што работат само со железарски стоки или само со хемиски стоки (бои и хемикалии) или едновременно со обата вида на стоки, и тоа само за персоналот со горе споменатите звањата што работи непосредно на продажбата на стоки односно што ракуваа непосредно со стотнке (не важи за персоналот со горе споменатите звањата што работи во дирекцијата на претпријатието на комерцијално-административни работи).

4. Ова решение ќе се применува од 1 февруари 1951 година.

Бр. 581

11 јануари 1951 година

Белград

Министер на Владата на ФНРЈ

Претседател на Советот за промет со стоки,
Осман Карабеговиќ, с. р.

40.

Врз основа на чл. 3 и 4 од Уредбата за надлежноста за определување и контрола на цените и тарифите („Службен лист на ФНРЈ“ бр. 63/50), донесуваме

РЕШЕНИЕ

ЗА НАЧИНОТ НА ОПРЕДЕЛУВАЊЕ НА ЦЕНИТЕ ЗА ПРОИЗВОДИТЕ ОД ВОИПАЗАРИШНИТЕ СТОКОВИ ФОНДОВИ

I. Цените на индустриските производи кои што на државните надлештва, установи и претпријатија им се испорачуваат од воипазарниите стокови фондови ќе се определуваат на следен начин:

1) Текстилните производи кои што Советот за промет со стоки на Владата на ФНРЈ по планот ги доделил на Министерството на железниците на ФНРЈ, на Министерството на саобраќајот на ФНРЈ, на Министерството на помрството на ФНРЈ и на Министерството на поштите на ФНРЈ за униформи на нивните службеници и работници, ќе ги испорачуваат производителите непосредно на овие министерства по пониските единствени цени.

2) Сите производи кои што производителите ги испорачуваат на трговските сервиси по договорите за воипазарни потреби ќе ги засметуваат по слободно формираните цени.

3) Трговските сервиси ќе продаваат стоки од точ. 2 на ова решение на воипазарниите потрошачи по набавните цени наголемени за трошковите на трговијата.

4) Текстилните производи кои што, по налог на министерството на трговијата и снабдувањето на народната република, трговските сервиси ги испорачуваат за униформи ќе се засметуваат по пониските единствени цени. Тоа исто важи и за обувките — како составен дел на униформата.

Во случајот од погорниот став трговските сервиси имаат право на регрес за разликата помеѓу продавната (слободно формираната) цена и пониската единствена цена.

5) Испорачките за други општи категории на намена (репродукција и испорачки на инвеститорите за инвестициона спрема ги вршат производителите непосредно и трговските сервиси по пониските единствени цени.

Условите за испорачка на овие стоки и регресот за разлика во цените ќе се регулираат одделно.

II. Ова решение ќе се применува од 15 јануари 1951 година. На тој ден престанува да важи Решението за засметување на цените за производите од воипазарниите стокови фондови ако се купувачи државни стопански претпријатија и установи („Службен лист на ФНРЈ“ бр. 43/50).

Бр. 560

11 јануари 1951 година

Белград

Министер на Владата на ФНРЈ

Претседател на Советот за промет со стока,
Осман Карабеговиќ, с. р.Министер на финансите на ФНРЈ,
Добривоје Радосављевиќ, с. р.

41.

Врз основа на чл. 4 од Уредбата за трошковите на државните трговски претпријатија, донесувам

РЕШЕНИЕ

ЗА ОПРЕДЕЛУВАЊЕ ПРОЦЕНТОТ ЗА ПРЕСМЕТУВАЊЕ НА ДОПРИНОСОТ ЗА ЗАКУПНИНИ НА РАБОТНИТЕ ПРОСТОРИИ НА ДРЖАВНИТЕ ТРГОВСКИ ПРЕТПРИЈАТИЈА

I. Државните трговски претпријатија чии што работни простории се во целост или делимично сместени

во сопствени згради, вршат амортизација на тие згради од износите што се добиваат со пресметка на процентите што се определени во точ. 2 од прометот.

Начинот на користењето како и поделбата на сите износи прописани се со Решението од Министерот на финансиите на ФНРЈ за процентот на доприносот за амортизација на основните средства (инвентарот, уредите и превозните средства) на државните трговски претпријатија.

II. Се определуваат следните проценти за пресметување на доприносот за закупнини на работните простории на државните трговски претпријатија:

- а) за државните трговски претпријатија на големо 0,01%;
- б) за државните трговски претпријатија на мало 0,05%.

Државните трговски претпријатија чии што работни простории се во целост сместени во туѓи згради не вршат пресметка на доприносот за закупнини на работните простории.

III. Ова решение ќе се применува од 1 јануари 1951 година.

Бр. 605

11 јануари 1951 година

• Белград

Министер на Владата на ФНРЈ

Претседател на Советот за промет со стоки,

Осман Карабеговиќ, с. р.

42.

Врз основа на чл. 15 од Уредбата за трошковите на државните трговски претпријатија, во согласност со Министерот на финансиите на ФНРЈ, донесувам

РЕШЕНИЕ

ЗА РАБАТИТЕ ЗА ПЕТРОЛОТ ЗА ОСВЕТЛЕНИЕ

1. Трговските претпријатија „Југопетрол“ (Боснапетрол) ќе им одобруваат при продажбата на петролот за осветление на трговските претпријатија на мало, на задругите и трговските претпријатија на околицките сојузи на земјоделските задруги следниот рабат од продавната цена на мало:

а) на трговските претпријатија на мало и на задругите ————— 1,20%

б) на трговските претпријатија на околицките сојузи на земјоделските задруги 1,70%

2. Покрај рабатот од претходната точка трговинските претпријатија „Југопетрол“ (Боснапетрол) ќе им одобруваат при испорачката на петролот за осветление:

а) на трговските претпријатија на мало и на задругите додаток за појасите на допремањето и тоа:

I појас на допремањето	0,4%
II " " "	0,8%
III " " "	1,4%
IV " " "	1,7%

б) На трговинските претпријатија на околицките сојузи на земјоделските задруги просечен додаток за појасите на допремањето, и тоа:

„Југопетрол“ во Белград, Нови Сад, Загреб и Љубљана 0,1%.

„Југопетрол“ во Скопје и Сарајево 0,15%.

„Југопетрол“ во Котор 0,4%.

3. Со одредбите од точ. 1 и 2 од ова решение се медуваат прописите од Решението за рабатите за нафта и нафтени деривати („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 39/50) доколку се однесуваат до определувањето

висината на рабатите и додатоците за појасите на допремањето за петролот за осветление. Друштвите одредби од тоа решение остануваат и натаму во сила.

4. Ова решение ќе се применува од 15 јануари 1951 година.

Бр. 68

12 јануари 1951 година

Белград

Министер на Владата на ФНРЈ

Претседател на Советот за промет со стоки,

Осман Карабеговиќ, с. р.

Согласен,

Министер на финансиите на ФНРЈ,

Добривоје Радосављевиќ, с. р.

43.

Врз основа на чл. 4 од Уредбата за надлежноста за определување и контрола на цените и тарифите („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 63/50) и точ. 3 од Наредбата за утврдување производите на кои што ќе им ги определуваат цените Владата на ФНРЈ, Министерот на финансиите на ФНРЈ и Претседателот на Советот за промет со стоки на Владата на ФНРЈ („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 66/50), во согласност со Министерот на финансиите на ФНРЈ донесувам

РЕШЕНИЕ

ЗА ЕДИНСТВЕНИТЕ ПРОДАВНИ ЦЕНИ НА МАЛО ЗА ТУТУН, ПРАБОТКИ ОД ТУТУН И КИБРИТ ВО СЛОБОДНАТА ПРОДАЖБА

1. За тутун, преработки од тутун и кибрит се определуваат следните единствени продажни цени на мало во слободната продажба:

а) Цигари:

„Јадран“ — — — — —	Дин.	60 за 20 цигари.
„Истра“ — — — — —	”	50 ” 20 ”
„Струмица“ — — — — —	”	50 ” 20 ”
„Неретва“ — — — — —	”	50 ” 20 ”
„Херцеговина“ — — — — —	”	40 ” 20 ”
„Триглав“ — — — — —	”	40 ” 20 ”
„Дрина“ — — — — —	”	40 ” 20 ”
„Блед“ — — — — —	”	40 ” 25 ”
„Планица“ — — — — —	”	36 ” 20 ”
„Романија“ — — — — —	”	36 ” 20 ”
„Морава“ — — — — —	”	32 ” 20 ”
„Козара“ — — — — —	”	32 ” 20 ”
„Сутјеска“ — — — — —	”	28 ” 20 ”
„Дурмитор“ — — — — —	”	24 ” 20 ”
„Космај“ — — — — —	”	20 ” 20 ”
„Зета“ — — — — —	”	18 ” 20 ”
„Ибар“ — — — — —	”	16 ” 20 ”
„Драва“ — — — — —	”	14 ” 20 ”
„Сава“ — — — — —	”	12 ” 20 ”
Колекција на цигари	”	400 ” 1 кутија од 80 цигари

б) Цигари „Трабуко“ —	”	12 ” 1 цигара
„Операс“ —	”	13 ” 1 ”
„Порторико“ —	”	6 ” 1 ”
кратки домашни	”	4 ” 1 ”
в) Тутун „Требињац“ —	”	4.000 ” 1 кг
„Зетски“ — —	”	700 ” 1 ”
за лула — — —	”	300 ” 1 ”
за жвакање — —	”	300 ” 1 ”

г) Бурмут — — — — —	”	350 ” 1 ”
д) Кибрит — — — — —	”	4 ” 1 кутија од 50 палидрвца

2. Цените од точ. 1 од ова решение важат на целата територија на Федеративна Народна Република Југославија.

3. Публички напатствија за извршувањето на ова решение ќе прописува по потреба Уредот за цени на Советот на промет со стоки на Владата на ФНРЈ.

4. Ова решение ќе се применува од 15 јануари 1951 година.

Со влегувањето во сила на ова решение престануваат да важат продавните цени на мало за тутун, преработки од тутун и кибрит што се определени со досегашните прописи.

Бр. 565

11 јануари 1951 година

Белград

Министер на Владата на ФНРЈ

Претседател на Советот за промет со стоки,

Осман Карабеговиќ, с. р.

Согласен,

Министер на финансите на ФНРЈ,

Добривоје Радосављевиќ, с. р.

3. Публички напатствија за извршувањето на ова решение ќе прописува, по потреба, Уредот за цени на Советот за промет со стоки на Владата на ФНРЈ.

4. Ова решение ќе се применува од 15 јануари 1951 година.

Бр. 563

11 јануари 1951 година

Белград

Министер на Владата на ФНРЈ

Претседател на Советот за промет со стоки,

Осман Карабеговиќ, с. р.

Согласен,

Министер на финансите на ФНРЈ,

Добривоје Радосављевиќ, с. р.

45.

Врз основа на ст. 3 чл. 1 од Уредбата за изменување и дополнување на Уредбата за слободната продажба и цените на стоките од широкото трошење („Службен лист на ФНРЈ”, бр. 3/51) донесувам

РЕШЕНИЕ

ЗА ОПРЕДЕЛУВАЊЕ ПРОИЗВОДИ ОД ШИРОКОТО ТРОШЕЊЕ ШТО КЕ СЕ ПРОДАВААТ СЛОБОДНО ПО ЕДИНСТВЕНИТЕ ПРОДАВНИ ЦЕНИ И ЗА УСЛОВИТЕ НА ПРОДАЖБА НА ТИЕ АРТИКЛИ

Исклучително од прописот од ст. 1 чл. 1 од Уредбата за изменувања и дополнувања на Уредбата за слободната продажба и цените на стоките од широкото трошење ќе се продаваат слободно по утврдените единствени продавни цени на мало следните производи:

- тутун и преработки од тутун;
- кибрит;
- сол;
- петрол;
- пакети што содржат спрема за новородени.

2. Сол и петрол можат потрошачите да купуваат и со определен попуст на парични купони од индустриските потрошачки карти и на парични купони од боновите на трговијата по врзаните цени.

3. Пакети што содржат спрема за новородени можат потрошачите да ги купуваат само на дополнителната потрошачка карта ВП-1. За еден ваков пакет купувачот ги предава сите парични купони од ВП-1 карта и во висина на предадените парични купони плаќа износ во готови пари.

4. Ова решение ќе се применува од 15 јануари 1951 година.

Со влегувањето во сила на ова решение престанува да важи Решението за слободна продажба на стоките за широкото трошење што се продаваат по утврдените единствени цени бр. 278 од 17 април 1950 година („Службен лист на ФНРЈ”, бр. 29/50) и Решението за изменување на тоа решение бр. 3400 од 21 јули 1950 година („Службен лист на ФНРЈ”, бр. 42/50).

Бр. 561

11 јануари 1951 година

Белград

Министер на Владата на ФНРЈ

Претседател на Советот за промет со стоки,

Осман Карабеговиќ, с. р.

44.

Врз основа на чл. 4 од Уредбата за надлежноста за определување и контрола на цените и тарифите („Службен лист на ФНРЈ”, бр. 63/50) и точ. 3 од Наредбата за утврдување производи на кои што ќе ги определуваат цените Владата на ФНРЈ, Министерот на финансите на ФНРЈ и Претседателот на Советот за промет со стоки на Владата на ФНРЈ („Службен лист на ФНРЈ”, бр. 66/50), а во согласност со Министерот на финансите на ФНРЈ, донесувам

РЕШЕНИЕ

ЗА НАМАЛЕНИТЕ ЕДИНСТВЕНИ ЦЕНИ ВО ПРОДАЖБАТА НА МАЛО ЗА МЛЕКО, КОМПИР, ГРАВ, ГРАШОК И ОРИЗ

1. За млеко, компир, грав, грашок и ориз се определуваат следните намалени единствени цени во продажбата на мало:

а) Млеко	Динари за 1 литар	6
б) Компир	Динари за 1 кг	3,50
в) Грав тетоцев, трешњевац, градиштанец, кокосов грав и на овие слични сорти		10.—
Сите сорти на еднобоен грав		8.—
Шарен мешан грав		7.—
г) Грашок нелупен		8,50
Грашок олупен		12,50
д) Ориз		15.—

Овие цени важат на целата територија на Федеративна Народна Република Југославија.

2. Цените од точ. 1 од ова решение важат само за оние количини што им се продаваат на потрошачите во обезбеденото снабдување во нормираните количини, како и на производителите на земјоделски производи по трговијата по врзаните цени.

46.

Врз основа на чл. 28 а во врска со чл. 4 и 17 од Уредбата за надлежноста за определување и контрола на цените и тарифите („Службен лист на ФНРЈ”, бр. 63/50), во согласност со Министерот на финансите на ФНРЈ, донесувам

РЕШЕНИЕ

ЗА НАМАЛЕНИТЕ ЕДИНСТВЕНИ ЦЕНИ ВО ПРОДАЖБАТА НА МАЛО ЗА ЛЕБ ВО ОБЕЗБЕДЕНОТО СНАБДУВАЊЕ

1. За леб во обезбеденото снабдување се определуваат следните намалени единствени цени во продажбата на мало:

	Динари за 1 кг
а) Леб од мешано пченично и пченкарно брашно — — — — —	3,50
б) Леб од пченично брашно типот 90% мелено помалку 5 кг бело брашно —	4.—
в) Леб од пченично брашно типот 80% мелено — — — — —	6.—
г) Леб од р'жено брашно типот 76% мелен — — — — —	4.—
д) Бело пециво — — — — —	20.—

Овие цени важат на целата територија на Федеративна Народна Република Југославија.

2. Цените од точ. 1 од ова решение важат само за оние количини на леб и пециво што им се продаваат на потрошачите во обезбеденото снабдување во нормираните количини.

3. Поблиски напатствија за извршување на ова решение ќе пропишува, по потреба, Уредот за цени на Советот за промет со стоки на Владата на ФНРЈ.

4. Ова решение ќе се применува од 15 јануари 1951 година.

Бр. 564

11 јануари 1951 година

Белград

Министер на Владата на ФНРЈ

Претседател на Советот за промет со стоки,

Осман Карабеговиќ, с. р.

Согласен,

Министер на финансите на ФНРЈ,

Добривоје Радосављевиќ, с. р.

47.

Врз основа на чл. 28, а во врска со чл. 4 и 17 од Уредбата за надлежноста за определување и контрола на цените и тарифите („Службен лист на ФНРЈ”, бр. 63/50), а во согласност со Министерот на финансите на ФНРЈ, донесувам

РЕШЕНИЕ

ЗА НАМАЛУВАЊЕ ЕДИНСТВЕНИТЕ ЦЕНИ ВО ПРОДАЖБАТА НА МАЛО ЗА СУВОТО ТЕСТО

1. За суво тесто (тестенини) се определуваат следните намалени единствени цени во продажбата на мало:

а) суво тесто од брашно типот 0,0-г и 0-г — — — — —	Дин. 15 за 1 кг
б) суво тесто од брашно типот 80% мелено — — — — —	„ 11 „ 1 „

в) суво тесто од брашно типот

80% мелено помалку 10%

бело брашно — — — — — Дин. 10 за 1 кг

Овие цени важат на целата територија на Федеративна Народна Република Југославија.

2. Цените од точ. 1 од ова решение важат само за оние количини што се продаваат на потрошачите во обезбеденото снабдување во нормираните количини како и на производителите на земјоделски производи по трговијата по врзаните цени.

3. Поблиски напатствија за извршувањето на ова решение ќе пропишува, по потреба, Уредот за цени на Советот за промет со стоки на Владата на ФНРЈ.

4. Ова решение ќе се применува од 15 јануари 1951 година.

Бр. 566

11 јануари 1951 година

Белград

Министер на Владата на ФНРЈ

Претседател на Советот за промет со стоки,

Осман Карабеговиќ, с. р.

Согласен,

Министер на финансите на ФНРЈ,

Добривоје Радосављевиќ, с. р.

48.

Врз основа на чл. 21 од Уредбата за стручното оспособување и звањата на работниците („Службен лист на ФНРЈ”, бр. 57/50), во согласност со Министерот на трудот на ФНРЈ, донесувам

РЕШЕНИЕ

ЗА УКИНУВАЊЕ НА ЗВАЊАТА ВО СТРУКАТА НА ВНАТРЕШНАТА ПЛОВИДБА

1. Се укинуваат следните звања во струката на внатрешната пловидба, што се прописани со Уредбата за струките на поморската и внатрешната пловидба („Службен лист на ФНРЈ”, бр. 68/47):

- 1) бродар III класа,
- 2) бродар II класа,
- 3) бродар I класа,
- 4) саобраќаен техничар,
- 5) машински помошник II класа,
- 6) машински помошник I класа, и
- 7) помлад машинист на внатрешната пловидба.

II. Лицата што се разврстени во звањата, од точ. I од ова решение, ќе се преведат на звањата по прописите од Уредбата за стручното оспособување и звањата на работниците („Службен лист на ФНРЈ”, бр. 57/50).

III. Ова решение влегува во сила со депот на објавувањето во „Службениот лист на Федеративна Народна Република Југославија”.

Бр. 76

6 јануари 1951 година

Белград

Потпретседател на Советот за законодавство

и изградба на народната власт

на Владата на ФНРЈ,

инж. Милентије Поповиќ, с. р.

Согласен,

Министер на трудот на ФНРЈ,

Веќеслав Хољевац, с. р.

49.

Врз основа на чл. 21 од Уредбата за стручното оспособување и звањијата на работниците („Службен лист на ФНРЈ”, бр. 57/50), во согласност со Министерот на трудот на ФНРЈ, донесувам

РЕШЕНИЕ

ЗА УКИНУВАЊЕ НА ЗВАЊИЈАТА ВО СТРУКАТА НА ПОМОРСКАТА ПЛОВИДБА

1. Се укинуваат следните звањиа во структурата на поморската пловидба, што се прописани со Уредбата за структурите на поморската и внатрешната пловидба („Службен лист на ФНРЈ”, бр. 68/47):

- 1) морнар,
- 2) кормилар,
- 3) параходен работоводител,
- 4) параходомашински помошник, и
- 5) параходомашински работоводител.

II. Лицата што се разврстени во звањијата од точ. I од ова решение, ќе се преведат на звањијата по прописите од Уредбата за стручното оспособување и звањијата на работниците („Службен лист на ФНРЈ”, бр. 57/50).

III. Ова решение влегува во сила со денот на објавувањето во „Службениот лист на Федеративна Народна Република Југославија”.

Бр. 3731

6 јануари 1951 година

Белград

Потпретседател на Советот за законодавство и изградба на народната власт на Владата на ФНРЈ,

инж. Милентије Поповиќ, с. р.

Согласен,

Министер на трудот на ФНРЈ,

Веќеслав Хољевац, с. р.

50.

Врз основа на чл. 21 од Уредбата за стручното оспособување и звањијата на работниците („Службен лист на ФНРЈ” бр. 57/50), во согласност со Министерот на трудот на ФНРЈ, донесувам

РЕШЕНИЕ

ЗА УКИНУВАЊЕ НА ЗВАЊИЈАТА ВО СТРУКАТА НА ЦИВИЛНИОТ ВОЗДУШЕН САОБРАКАЈ

I. Се укинуваат следните звањиа во структурата на цивилниот воздушен саобраќај, што се прописани со Уредбата за структурата на цивилниот воздушен саобраќај („Службен лист на ФНРЈ”, бр. 68/47):

1. механичар-летач III класа,
2. механичар-летач II класа,
3. механичар-летач I класа,
4. авиомеханичар III класа,
5. авиомеханичар II класа,
6. авиомеханичар I класа,
7. магазионер на авио-материјали.

II. Лицата што се разврстани во звањијата од точ. I од ова решение ќе се преведат на звањиа по про-

писите од Уредбата за стручното оспособување и звањијата на работниците („Службен лист на ФНРЈ”, бр. 57/50).

III. Ова решение влегува во сила со денот на објавувањето во „Службениот лист на Федеративна Народна Република Југославија”.

Бр. 16

11 јануари 1951 година

Белград

Потпретседател на Советот за законодавство и изградба на народната власт на Владата на ФНРЈ,

инж. Милентије Поповиќ, с. р.

Согласен

Министер на трудот на ФНРЈ,

Веќеслав Хољевац, с. р.

51.

Врз основа на чл. 36 од Основната уредба за градење („Службен лист на ФНРЈ” бр. 46/48), а во согласност со Претседателот на Советот за градежништво и градежна индустрија на Владата на ФНРЈ и со Претседателот на Сојузната планска комисија, донесувам

РЕШЕНИЕ

ЗА ИЗВОДЕЊЕ ГРАДБИ НА МИНИСТЕРСТВОТО НА ПОШТИТЕ НА ФНРЈ ВО СОПСТВЕНА РЕЖИЈА

1) За градбите на телеграфско-телефонски линии и кабели, телеграфско-телефонски и радио уреди, што ги изводи Министерството на поштите на ФНРЈ во 1951 година во сопствена режија, не е потребна претходна согласност од министерот на градежите на народната република и од претседателот на планската комисија на народната република, во смисла на чл. 7 ст. 2 од Основната уредба за градење.

2) Прегледување и примање на извршените работи од претходната точка вршат комисији што ги образува Министерот на поштите на ФНРЈ или органите што ќе ги овласти тој за тоа, а по прописите од Правилникот за преглед и прием на извршените градежни работи („Службен лист на ФНРЈ”, бр. 9/49).

3) Ова решение влегува во сила со денот на објавувањето во „Службениот лист на Федеративна Народна Република Југославија”.

Бр. 2603

22 декември 1950 година

Белград

Министер на поштите на ФНРЈ,

др. Заим Шарац, с. р.

Согласни:

Министер на Владата на ФНРЈ

Претседател на Советот за градежништво и градежна индустрија,

Љубчо Арсов, с. р.

Министер на Владата на ФНРЈ

Претседател на Сојузната планска комисија

Борис Кидрач, с. р.

ПРИСТАП НА РУМУНИЈА КОН КОНВЕНЦИЈАТА ЗА СПРЕЧУВАЊЕ И КАЗНУВАЊЕ ЗЛОСТОРСТВОТО НА ГЕНОЦИД

Генералниот секретар на Обединетите нации, со своето писмо од 21 ноември 1950 година го известил Министерството на надворешните работи на Федеративна Народна Република Југославија, дека на ден 2 ноември 1950 година Румунија го депонираше со некои резерви инструментот за пристап кон Конвенцијата за спречување и казнување злосторството на геноцид, што е склучена и потписана во Париз на 9 декември 1948 година.

Југословенскиот ратификационен инструмент на оваа конвенција е депониран на 29 август 1950 година, а конвенцијата е објавена во „Службениот весник на Президиумот на Народната скупштина на ФНРЈ“, бр. 2 од 15 јули 1950 година.

Бр. 423582. — Од Министерството на надворешните работи, Белград, 3 јануари 1950 година.

Стопанскиот совет на Владата на ФНРЈ, по извршеното сравнување со изворниот текст, утврди дека во текстот од Наредбата за ажурирање на книговодствата на државните стопански претпријатија, што е објавен во „Службениот лист на ФНРЈ“, бр. 71 од 31 декември 1950 година, се поткрала долунаведената грешка, и дава следна

ИСПРАВКА

НА НАРЕДБАТА ЗА АЖУРИРАЊЕ НА КНИГОВОДСТВОТА НА ДРЖАВНИТЕ СТОПАНСКИ ПРЕТПРИЈАТИЈА

Во точ. 3 последната реченица, наместо: „Завршната сметка за 1951 година мора да биде готова во прописаниот срок“ треба да гласи: „Завршната сметка за 1950 година мора да биде готова во прописаниот срок“.

Бр. 413. — Од Стопанскиот совет на Владата на ФНРЈ, 5 јануари 1951 година.

Министерството на финансите на ФНРЈ, по извршеното сравнување со изворниот текст, утврди дека во текстот на Напатствието за уплата на поодделните видови на буџетските приходи по буџетите за 1951 година на сметките кај Народната банка на ФНРЈ, што е објавен во „Службениот лист на ФНРЈ“, бр. 71 од 31 декември 1950 година се поткрала долу наведената грешка и дава следна

ИСПРАВКА

НА НАПАТСТВИЕТО ЗА УПЛАТА НА ПООДДЕЛНИТЕ ВИДОВИ НА БУЏЕТСКИТЕ ПРИХОДИ ПО БУЏЕТИТЕ ЗА 1951 ГОДИНА НА СМЕТКИТЕ КАЈ НАРОДНАТА БАНКА НА ФНРЈ

Во точ. 6 под XII б) на место зборовите: „на сметката бр. 800529“ треба да стои: „на сметката бр. 805129“.

— Од Министерството на финансите на ФНРЈ, 9 јануари 1951 година.

Управа за цени при Министерството на Финансите на ФНРЈ

Врз основа на ст. 1 под а) и ст. 2 чл. 3 од Уредбата за надлежноста за определување и контрола на цените („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 63/50), во врска со овластувањето од Министерот на финансите на ФНРЈ бр. 31211 од 17 септември 1950 година, Управата за цени при Министерството на финансите на ФНРЈ, донесува

РЕШЕНИЕ

ЗА ЕДИНСТВЕНИТЕ ПРОДАБНИ ЦЕНИ НА ГОЛЕМО НА КЛИЦИ ОД ПЧЕНКА

1) На клици од пченка што содржат 15% маснотија се определува пониска единствена цена во продавање на големо со важност на целата територија на Федеративна Народна Република Југославија динари 473.— за 100 кг.

За клици од пченка што содржат повеќе од 15% маснотија за секој процент преку 15% цената се наголемува со 3%, а за клици што содржат помалу од 15% маснотија цената се намалува за 10% за секој процент.

Оваа цена важи франко вагон истоварната станица на купувачот во вреќи од продавачот.

2) Ова решение ќе се применува од денот на објавувањето во „Службениот лист на Федеративна Народна Република Југославија“.

Бр. 2458

26 декември 1950 година

Белград

Вд. Директор
на Управата за цени при Министерството
на финансите на ФНРЈ,
Милан Михајловиќ, с. р.

СЛУЖБЕН ВЕСНИК

НА ПРЕЗИДИУМОТ НА НАРОДНАТА СКУПШТИНА НА ФНРЈ

„Службен весник на Президиумот на Народната скупштина на ФНРЈ“ во бројот 12 од 15 декември 1950 година објавува:

Укази за одликовањата бр. 101/50, 132/50, 128/50, 134/50, 135/50 и 2418/50;

Указ за ставање вон сила указот бр.: 209/49 и 42/48.

Во бројот 1 од 1 јануари 1951 година објавува:

Указ за помилување осудените лица бр. 6690;

Укази за одликовањата бр.: 136/50—144/50.

ОД СЛУЖБЕНИТЕ ЛИСТОВИ НА НАРОДНИТЕ РЕПУБЛИКИ

НАРОДНЕ НОВИНЕ СЛУЖБЕНИ ЛИСТ НАРОДНЕ РЕПУБЛИКЕ ХРВАТСКЕ

„Народне новине“, службен лист на Народна Република Хрватска во бројот 62 од 11 декември 1950 година објавуваат:

Уредба за оснивање Комитет за поморство;

Наредба за сроковите за испраќање периодични пресметки на државните стопански претпријатија и на повисоките стопански здруженија од локално значење;

Наредба за одржување судски дни вон од седнштето на судот на подрачјето на Народна Република Хрватска;

Напатствије за снабдување со житарици на домаќинствата во реоните што се погодени со суша, а кои домаќинствата имаат способни членови за работа, и можат да се запослат на инвестициони, шумски и други приоритетни работи;

Решение за земјоделските производи што ќе се заменуваат со житарици, во кои околии и под кои услови.

Во бројот 63 од 18 декември 1950 година објавуваат:

Одлука за избор на Президиумот на Саборот на Народна Република Хрватска;

Одлука за разрешување Владата на Народна Република Хрватска;

Одлука за именување Владата на Народна Република Хрватска.

Во бројот 64 од 21 декември 1950 година објавуваат:

Закон за соборите на избирачите;

Закон за советите на граѓаните;

Уредба за откуп на виното во економската 1950—51 година.

СЛУЖБЕНИ ЛИСТ НАРОДНЕ РЕПУБЛИКЕ БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ

„Службени лист Народне Републике Босне и Херцеговине“, во бројот 39 од 16 декември 1950 година објавува:

Указ за свикување Народната скупштина на НР Босна и Херцеговина во I редовно заседание;

Указ за помилување на осудените лица;

Наредба за количините на ракија и вино што можат да се трошат во домаќинството на производителот без плаќање данок на промет на производи;

Изменување на објавата на Изборната комисија за изборите на народните пратеници на НР Босна и Херцеговина за потврда на кандидатурата за изборите на народните пратеници за Народната скупштина на НР Босна и Херцеговина на 3 декември 1950 година;

Решение за сроковите за испраќање периодични пресметки на државните стопански претпријатија од локално значење;

Извештај на Изборната комисија на НР Босна и Херцеговина за резултатите на изборите на народните пратеници за Народната скупштина на НР Босна и Херцеговина што се одржани на 3 декември 1950 година.

Во бројот 40 од 23 декември 1950 година објавува:

Уредба за регистрација на стопанските претпријатија на општествените организации;

Уредба за одбрана од поплаве;

Уредба за укинување Комитетот за кинематографија на Владата на НР Босна и Херцеговина;

Правилник за изменување на Правилникот за учење и владање на учениците на средните и стручните школи;

Правилник за риболовниот режим во рибарниците и полурибарниците;

Наредба за начнот на риболовот и за риболовните направи и средства;

Наредба за определување големината на рибите и раковите под која што не смее да се ловат;

Наредба за времето забранување на риболовот;

СЛУЖБЕНИ ГЛАСНИК НАРОДНЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

„Службени гласник Народне Републике Србије“ во бројот 34 од 12 декември 1950 година објавува:

Наредба за искористување и чување машини и уреди што се неугралени и отстранети од погон;

Наредба за планот на одбраната од поплава за 1951 година.

Во бројот 35 од 25 декември 1950 година објавува:

Указ на Президиумот на Народната скупштина на НР Србија за делимичното ставање вон сила на Указот на Президиумот на Народната скупштина на НР Србија бр. 141 од 28 април 1948 година

Указ на Президиумот на Народната скупштина на НР Србија за определување државни стопански претпријатија и установи од локално значење за претпријатија од републичко значење;

Уредба за изменување на Уредбата за оснивање институт за градежништво на НР Србија;

Решение за пренесување непосредното раководство со медицинските штколи на подрачјето на Автономната Покраина Војводина од Министерството за народното здравје на Главниот извршен одбор на Народната скупштина на АП Војводина;

Решение за занаетите во кои што може да се воведат називот државен мајстор на занаетот;

Решение за стварање вон сила временото напатствије од Министерот за комунални работи на НР Србија за наградување раководителите на државните индустриски и занаетски производителни претпријатија од локално значење што произведуваат за слободната продажба;

Решение за оснивање катастарски уреди;

Правилник за распределбата и користењето на фискултурните реквизиции.

СЛУЖБЕНИ ЛИСТ АУТОНОМНЕ ПОКРАЈИНЕ ВОЈВОДИНЕ НАРОДНЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

„Службени лист Аутономне Покрајине Војводине Народне Републике Србије” во бројот 19 од 15 декември 1950 година објавува:

Решение за определување единствените цени за берберско-фризерски услуги со важност на територијата на Автономната Покрајина Војводина;

Решение за определување единствените цени на услугите за хемиско чистење и фарбање облека и волна со важност на територијата на Автономната Покрајина Војводина.

СЛУЖБЕН ВЕСНИК НА НАРОДНА РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА

„Службен весник на Народна Република Македонија” во бројот 33 од 16 декември 1950 година објавува:

Указ за свикување Народното собрание на Народната Република Македонија;

Уредба за оснивање Комитетот за локална индустрија и занаетчиство на Владата на НР Македонија;

Уредба за оснивање градски државни арбитражи;

Уредба за школите за применета уметност;

Уредба за оснивање Генерална дирекција за републичките градежни претпријатија и Генерална дирекција за градежна индустрија;

Уредба за оснивање дирекција за снабдување со лекови и медицински инструменти;

Уредба за оснивање дирекција за бањски лекувалшта;

Уредба за укинување Главната дирекција за откуп и промет со кожи, волна и црева;

Уредба за укинување Главната дирекција за откуп житарици, оризова арпа и фураж;

Уредба за укинување Главната дирекција за откуп и промет со добиток и производи од месо;

Уредба за укинување Главната дирекција за снабдување ресорот на внатрешните работи и лица на должној во овој ресор;

Напатствие за составот, изборот и работата на куќните совети и на општото собрание на станарите;

Решение за стопите на редовната добивка на државните угостителски претпријатија од републичко и локално значење.

Во бројот 34 од 28 декември 1950 година објавува:

Указ за одложување I редовно заседание на Народното собрание на НР Македонија од второто свикување;

Уредба за оснивање на Технички факултет во Скопје;

Уредба за школа за воспитачи за деца од претшколске возраст;

Соопштение за конечните резултати на изборите на народни пратеници на Народното собрание на НР Македонија;

Решение за пренос на неполните гимназии од надлежноста на Министерството за просвета во надлежност на околските народни одбори;

Наредба за врстите на оружја за кои можат да се издаваат дозволи за набавување односно за држање и носење на оружје.

УРАДНИ ЛИСТ НАРОДНЕ РЕПУБЛИКЕ СЛОВЕНИЈЕ

„Урадни лист Народне Републике Словеније” во бројот 37 од 12 декември 1950 година објавува:

Указ за свикување новонабраните народни одбори на околините и градовите издвоени од составот на околини, што се избрани на изборите на 10 декември 1950 година во I заседание;

Указ за бројот на одборниците на народниот одбор на главниот град Љубљана;

Наредба за извршување Законот за временото уредување на рибарството во Словенија;

Решение за расподелба на отворените води од Народна Република Словенија на рибарски зедници.

Во бројот 38 од 21 декември 1950 година објавува:

Указ за изменување составот на републичката изборна комисија;

Указ за свикување новоизбраните народни одбори на околините и на градот Цеље издвоен од составот на околина, што се избрани на изборите од 17 декември 1950 година во I заседание;

Наредба за определување количините на вино што можат производителите самите да ги тропат без плаќање данок на промет на производи во еден производствен период;

Наредба за пренесување побарувањата на бившите задруги за обнова од страна на Државната банка за кредитирање на селанските задруги на НР Словенија.

Во бројот 39 од 27 декември 1950 година објавува:

Одлука на Народната скупштина на НР Словенија за потврда на уредбите што ги донела Владата на НР Словенија врз основа на Законот за овластување на Владата на НР Словенија да донесува уредби од подрачјето на стопанството;

Закон за соборите на избирачите;

Закон за советите на граѓаните и комисиите на граѓаните;

Закон за работењето на народните одбори на околните, местата што се издвоени од составот на околјата и месните реони;

Закон за изменување на Законот за изборите на народните пратеници за Народната скупштина на НР Словенија;

Закон за изменувања и дополнувања на Законот за изборите на одборници на народните одбори;

Закон за изменување на Законот за Президиумот на Народната скупштина на НР Словенија;

Указ за помиловање на осудените;

Указ за определување обласни претпријатија за работите на одржување патишта и за производство на шљунок за претпријатија од републичко значење;

Решение за именување чланови на Комитетот за водостопанството на Владата на НР Словенија;

Во бројот 1 од 2 јануари 1951 година објавува:

Указ за свикување Народната скупштина на НР Словенија во IV вонредно заседание.

СОДРЖАЈ

	Страна	Страна	
20. Закон за укинувањето на Законот за издавање и растурање на младинска и детска книжевност и печат — — — — —	29	35. Решение за единствените цени во продажбата на мало за сол и петрол за осветление во слободната продажба — — — — —	46
21. Одлука на Народната скупштина на ФНРЈ за потврда на уредбите од Владата на ФНРЈ што се донесени од 26 јуни 1950 година заклучно до 20 декември 1950 година — — —	29	36. Решение за рабатите и маржите во трговијата — — — — —	47
22. Задолжително толкување на членот 14 ст. 1 под б) и членот 66 ст. 1 точ. 2 од Законот за социјалното осигурување на работниците и службениците и нивните фамилии — — —	30	37. Решение за определување процентот за пресметување доприносот за амортизација на основните средства (инвентарот, уредите и превозните средства) на државните трговски претпријатија — — — — —	49
23. Уредба за изменувања и дополнувања на Уредбата за трошковите на државните трговски претпријатија — — — — —	30	38. Решение за определувањето на просечните и индивидуалните трошкови на трговијата и просечниот и индивидуалниот процент на фондот на платите — — — — —	50
24. Уредба за изменувања и дополнувања на Уредбата за слободната продажба и цените на стоките од широко трошење — — — —	32	39. Решение за наголемувањето на основните плати на персоналот со звањата продавач, помлад стопански помошник, стопански помошник, постар стопански помошник и стопански раководител на работа во железарската и хемиската гранка на трговијата —	52
25. Решение за определување видовите и количините на прехранбените артикли од обезбеденото снабдување и за определување вредноста на стоките на слободната продажба што можат потрошачите да ги кулуваат со попуст на индустриски потрошачки карти —	32	40. Решение за начинот на определување на цените за производите од вонпазаришните стокови фондови — — — — —	52
26. Решение за намалените единствени цени во продажба на големо за пченица, пченка, рж, брашно и гриз во економската 1950/51 година	33	41. Решение за определување процентот за пресметување на доприносот за закупници на работните простории на државните трговски претпријатија — — — — —	52
27. Решение за определување висината на попустот со кој што се продаваат стоките во слободната продажба на бонови на трговијата по врзаните цени — — — — —	33	42. Решение за рабатите за петролот за осветление — — — — —	53
28. Решение за намалените единствени цени во продажбата на мало за свинска маст, уље за јадење и шеќер — — — — —	34	43. Решение за единствените продавни цени на мало за тутун, преработки од тутун и кибрит во слободната продажба — — — — —	53
29. Правилник за индустриските потрошачки карти на обезбеденото снабдување и за боновите на трговијата по сврзните цени — —	34	44. Решение за намалените единствени цени во продажбата на мало за млеко, компир, грав, грашок и ориз — — — — —	54
30. Општо напатствие за спроведување Уредбата за платите на персоналот во трговијата на мало — — — — —	36	45. Решение за определување производи од широкото трошење што ќе се продаваат слободно по единствените продавни цени и за условите на продажба на тие артикли — —	54
31. Напатствие за разврстувањето на потрошачите во потрошачки категории на обезбеденото снабдување за индустриски производи	39	46. Решение за намалените единствени цени во продажбата на мало за леб во обезбеденото снабдување — — — — —	55
32. Напатствие за спроведување Наредбата за поопанката за ликвидација на обврските и побарувањата помеѓу буџетот и државните стопански претпријатија по завршната сметка	39	47. Решение за намалените единствени цени во продажбата на мало за сувото тесто — —	55
33. Наредба за пресметување и уплатување пазаришната добивка и разликата во цените на репродукциониот материјал што е наменет за локалното производство како и за накнадата (регресот) на разликите што мастанале во цените при продажбата на стоката од широкото трошење — — — — —	41	48. Решение за укинување на звањата во структурата на внатрешната пловидба — — — —	55
34. Наредба за исплата на накнадата на трошковите за користење годишен одмор на носителите на „Партизанска споменица 1941“ —	46	49. Решение за укинување на звањата во структурата на поморската пловидба — — — — —	56
		50. Решение за укинување звања во структурата на цивилниот воздушен саобраќај — — — —	56
		51. Решение за изведување градби на Министерството на поштите на ФНРЈ во сопствена режија — — — — —	56
		Пристап на Румунија кон Конвенцијата за спречување и казнување злочинот геноцид — —	57
		Исправка на Наредбата за ажурирање на книговодствата на државните стопански претпријатија — — — — —	57
		Исправка на Напатствието за уплата на поодделните видови буџетски приходи по буџетите за 1951 година на сметките кај народната банка на ФНРЈ — — — — —	57
		Решение за единствените продавни цени на големо на клици од пченка — — — — —	57